

Muhalefet mi, paralel politika mı?

Ermenilere ve Rumlara yönelmiş bu devletlû dil hangi gerekçenin sonucudur? Yıpratılmamaya çalışılan AKP'nin, paralel addedilen Cemaat'le kardeşliği "AKP Kürtle-

re tüm haklarını tanımak istiyor" diye bitmedi herhâlde. Ki bu bile bu dili makul ve makbul kılmaya yetmez/yetmiyor.

☞ Sayfa 09

Dalaşta itibarsızlaştırılan bir gerçek:

Hasan Sabbah ve Nizariler

Cemaat ile AKP arasında yaşanan dalaşın bir malzemesi haline getirilen **Hasan Sabbah** ve mezhebi, tarihten bugüne çeşitli karala-

malarla gündeme gelmiştir. Peki, "Haşhaşi" olarak bilinen mezhebin tarihsel planda gerçekliği nedir?

☞ Sayfa 12

Haftalık Özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Sayı: 85 Gerçekler devrimcidir!

23 Ocak 2014

* Fiyatı: 1 TL

www.ozgurgelecek.net

Halkın canına ve alınterine şerik kabul etmiyoruz!

Yolsuzlukların ardından düzenlenen yeni kabinede Adalet Bakanı atanan **Bekir Bozdağ**, geçtiğimiz günlerde Ankara'da yaptığı bir açıklamada "Allah şirik, devlet şerik kabul etmez" dedi. Şerik; ortak, benzer, hissedar vb. anlamına gelir. Bozdağ; bu sözüyle yalnızca kavgalı oldukları Cemaat'e değil, devlet mülküne sahip olduklarını da vurgulayarak, bu mülkü ellerinden almaya çalışan tüm kesimlere gözdağı vermeye çalışan sınıfsal bir tepki geliştirmiştir.

Her ne kadar şimdilik devlet katındaki yolsuzlar, rüşvetçiler kendi aralarında dalaşta olsalar ve birbirlerine "haşhaşi" deseler de, sınıfsal açıdan kendi kimliklerini asla kaybetmiyor ve "Nizamülmülk" olarak kendilerini konumlandırmaya devam ediyorlar. Devrimci, demokrat ve yurtseverlere düşense halkın kanından, canından beslenen Nizamülmülklere karşı sınıfsal tavrını ortaya koymak ve halkın alınterine şerik olmaya çalışanlardan hesap sormaktır.

Özgür Gelecek'ten

Gazetemizin niteliğini artırmak için...

Merhaba,

Haftalık periyotta yayın yapmaya başladığımız Eylül sonundan bu yana gazetemizle ilgili önemli tartışmalar yaşandı. Haftalık olmasının gündeme daha hızlı müdahil olma anlamına geldiği vurgusunu okurlarımızla sık sık paylaştık ve okurlarımızdan da bu yönlü olumlu eleştiriler aldık. Dağıtım konusunda okurlarımızın hızlı bir adaptasyonu olduğunu da eklememiz gerek.

Diğer yandan gazetemizi daha da geliştirmemiz gerektiğini bir kez daha anımsatan birçok eleştiri ve yorum da aldık/alıyoruz. Bunların başında "gazetemizin niteliği" konusu geliyor. Burada ilk olarak değinmemiz gereken konu, "gazetemizin niteliğinden" ne anladığımızdır. Özellikle tutsak okurlarımızdan gelen yorumlar, "gazetenin niteliğini belirleyen, onun devrimci kimliğini güncel gelişmeler ışığında daha net mesajlar vererek ifade edebilmesi" şeklinde... Biz de bu eleştiriye katılıyor ve gazetenin niteliğini işçisi, emekçisi, kadını, genci, öğrencisi, LGBTİ'si ile tüm okurlarımızın paylaşımları ile artacağını bir kez daha hatırlatıyoruz. Bu gazete hepimizin!

Serkeftin!

Emekçinin Gündemi

Başlayan KESK Genel Kurulu...

☞ Sayfa 05

Gündem

Bir Türk devleti geleneği ve...

☞ Sayfa 03

Pusulâ

Görev ve yaşam

☞ Sayfa 11

☞ Yaşamın İçinden / 02

"Kamyoncunun çektiği rezillik, herkes görsün!"

☞ Yeni Kadın / 07

"Tacizci Sedat Yurtdaş'a karşı dayanışma..."

☞ Dünyadan / 10

ATİF: "Yaşasın Rote Flora!"

☞ Halkın Gündemi / 15

Partizan, seçim çalışmalarına devam ediyor

“Kamyoncunun çektiği rezilliktir,

bunu herkes görsün”

Geçtiğimiz günlerde yılın zamlarla açılmasının ardından mazota, benzine gelen zamlarla birlikte isyan eden kamyoncular İzmir’de 4 günlük grev yaptı. Kamyoncular süreci imza kampanyaları vb. şekilde eylemlerle devam ettirirken biz de Özgür Gelecek gazetesi olarak yıllardır kamyonculuk yapan **Tarık Aydar** ile görüştük. Aydar bize sorunlarını ve bu sorunlara ilişkin taleplerini anlattı.

“Evimiz kamyonlarımızdır bizim”

- Bize grev sürecinizi anlatabilir misiniz?

Tarık Aydar: Ben yaklaşık 12 yıldır bu işi yapıyorum. Son altı yıldır ise kendi işlerimi aldım, yapıyorum. Bizim greve gitme nedenimiz mazotun fiyatının yüksek olması, C2’li çalışanların gelip bizim işlerimizi bozması, gelip ekmekğimizle oynaması, yollardaki kantarların, maliyenin bizi sıkmaları, KDV ödemeleri... Bizler bunları dile getirmek için yaptık grevimizi.

Örneğin bayramlarda herkesin tatili olur, biz gece gündüz yollardayız. Bizim evimiz kamyonumuz oldu; kışın karın buzun içinde tepeliyoruz.

360 günün iki katı kadar koşturmaktayız. Ama yine de emeklerimizin karşılığını bulamıyoruz. Kimse haklarımızı vermiyor. Biz bir kişi duysun diye başladık bu greve. Kamyoncuların çektiği rezillliği göstermek için başlattık grevi.

- Grevi nasıl organize ettiniz, nasıl bir araya geldiniz?

- Biz greve ilk Gebze’deki organize nakliyecilerimizi yalnız bırakmayalım diye başladık. Ayın 14’ünde baş-

ladık. Kızdık, nakliye şirketlerine gittik, bir iş sorduk. Biz Kayseri’ye 2 bine giderken bize bin üç yüz dediler. O kadar yol tepeliyoruz bir de cebimizden para koyacak ki elin yükünü götürelim. O şekilde başladık. Zaten taleplerimiz hep aynı, İstanbul’da olsun İzmir’de olsun. Nakliyeciler sitesinde hepimiz zaten bir aradayız, diğerlerine de telefonla ulaştık. Sesimizi çıkaralım, hadi kardeşler, hep birlikte olalım dedik bu işi duyuralım diye. Sonra zaten başladık greve, bağırıp çağırmaya başladık, grev başlamış oldu. Ben mesela kendi kendime yemin ettim bu iş çözülene kadar işe gitmeyeceğim diye, 4 gündür gitmiyorum. Yaklaşık bin insan bunu dedi.

- Bağlı olduğunuz bir sendika da yok değil mi?

- Yok sendikamız, yani bunları da istiyoruz, başımızda kimsemiz yok. Ne Ankada’dan ne buradan zaten federasyon başkanını da yeni tanıdık. Kamyoncular ve Kamyonetçiler Federasyonu Başkanı Yıldırım Kaya yeni başlamış, taleplerimizi ona da

ilettik. Zaten çıkıp geldi. Sonra kamyonetçiler de desteğe geldi.

- Biraz taleplerinizden bahsedebilirseniz?

- Artık K belgesi olanlara C2’ye belgesi veriyor bizim devletimiz, karayolları Ulaştırma Bakanlığı. C2 belgesi şu demek; yurt içinde K belgesi yükünü taşıyamaz normalde. Bu Ulaştırma Bakanlığının verdiği şey şartlarımız normalde bunlar.

C belgesi olan normal yük taşıyamaz diye biz bu şekilde aldık. Biz şimdi bir yerden diğer yere giderken çok daha pahalıya geliyoruz tırcılar yüzünden, C2 belgesi yüzünden adam beş yüze yükü getiriyor. Biz para kazanamıyoruz. Tırcılar yurtdışından geliyor, mazotu daha ucuza alıyor, biz çok daha fazla para veriyoruz. Biz işte bu C2’nin sınırlandırılmasını ya da durdurulmasını istiyoruz.

Kantarlarda sorulmasını, istiyoruz bunlarda yok, serbest geçiyorlar. Artı şunu söyleyelim mazotta ÖTV’nin kaldırılmasını istiyoruz. Biz zaten % 18 KDV’li faturalar ödüyüz devlete. Kaçak mazot kaldırsın mesela, yağlar kaldırsın, trafik sigortaları primleri kaldırsın, kaskolar yine öyle. Kamyoncu bunun altından kalkamıyor, kazanamıyor zaten.

Kaza yaptık 18 milyar kasko isteniyor. Ben kazanamıyorum ki ödeyebileyim, yoksa öderiz. Sonra mesela K belgelerine şunu koymuş: babadan oğula diye. Belki benim oğlum yapmayacak bu işi, o zaman ben kime devredecem paramı? Devlete mi? Kamyoncular da kilometresini açsın taksiciler gibi taban fiyatlarımız belirlensin. Kar lastikleri istiyorlar, biz de 12 lastik var, tanesi 1.5 milyar. Biz bu konuda destek istiyoruz.

“Zengin fabrikatörler neden aynı uygulamaya tabi değil, kimin çıkarları var?”

Bir de şunu mutlaka yapsınlar Aliağa’daki kantar neden sadece gariban

kamyoncular için? Oradaki zengin fabrikatörler de o kantarda cezasını çeksün. Niye Petkim ile Foça’nın arasına yapılmış, kimin çıkarları var? Bize diyorlar siz kamyoncusunuz, garibansınız çekeceksiniz. Aynısını onlara da yapsınlar.

“Devlet destekli çetelere geçit vermeyeceğiz”

Gülsuyu Mahallesi üzerinde oynanan devlet destekli polis-çete işbirliği oyununu bozmak için Maltepe Meydanına yürüyüş yapıp basın açıklaması yapılacak.

Gülsuyu Güleusu Mahalle Meclisi **“Devlet destekli çetelere geçit vermeyeceğiz”** sloganıyla, İstanbul milletvekilleri ve İstanbul forumlarının da katılımıyla gerçekleştireceği yürüyüş ve basın açıklamasına tüm devrimci demokrat yurtsever emekçi halkımızı çağırıyor.

Tarih: 26 Ocak Pazar

Saat: 15.00

Yer: Maltepe Meydanı

Yürüyüş için toplanma yeri:

Güleusu muhtarlık önü

Saat: 14.00

Gülsuyu Güleusu Mahalle Meclisi

BİR TÜRK DEVLET GELENEĞİ VE "GÖTÜR KUNDURA" İFTİHARLA SUNAR!

Türk devlet geleneğinin günümüzdeki temsilcisi T. Erdoğan'ın Gülen Cemaati'nden "haşhaşi"ler olarak bahsetmesi ve dolayısıyla kendisini Nizamülmülk yerine koyması içgüdüsel bir sınıf tavrıdır ve kesinlikle tesadüf değildir. Türk hakim sınıfları geleneğinde ilk kez Nizamülmülk, Siyasetname'sinde: "*Mukataat erbabi bilmelidir ki, mülk ve raiyat sultanındır*" diyerek, bu konuda "*toprağın ve insanların devlet mülkiyetinde olduğunu*" ileriye sürmüş "mülk devlet" anlayışını formüle etmiştir. Nizamülmülk, bu şekilde bir yandan Türk kabile geleneğinin, fethedilen ülkenin "*aile mülkü*" olması anlayışını yeniden formüle etmiş, diğer yandan ise Türk göçebe kabile geleneğinde, otlakların ortak kullanımını, değişen koşullarda -sınıf egemenliğinde- aristokrasinin sınıf tekeli gizlemesini ve üstelik de bunu fethedilen toprakların "*Müslümanların ortak malı*" anlayışıyla yapmasını sağlamıştır.

Bu anlamıyla feodalleşen Büyük Selçuklu devletine ve sınıf tahakkümüne karşı, -bir yanı sıra halkın isyanının örgütlü ifadesi olan H. Sabbah önderliğindeki düzene karşı -dinsel bir söylemle de olsa- mücadele eden devrimcilerin anılması tesadüf değildir. Öncelikle Gülen Cemaati H. Sabbah önderliğindeki zamanın devrimcileri gibi düzen karşıtı değildir. Gülen Cemaati, "nizam"ın yanındadır ve bu nedenle devrimcilerle bir ilgileri yoktur. Kurulan benzerlik kuşkusuz ki T. Erdoğan'ın devleti bir aile mülkü olarak görmesi ve Gülen Cemaati'nin hamlelerinin bunu tehdit etmesidir. Me-sele, kökleri derinlerde olan bir "devlet geleneği"dir ve bunun anlamı iktidarın sınıfsal çıkarlarını gerçekleştirmek için kullanılması ve bunun için yeri ve zamanı geldiğinde dalaşılmasıdır. Türk devlet geleneğinde esas olan "el" (halk) te-baa olması ve "bey"lerin her daim "el"e karşı birlikte hareket etmesi vardır. "**El mi yaman bey mi yaman**" sözü boşuna söylenmemiştir!

Uzak tarihsel geçmişte Nizamülmülk beylerin safında, "haşhaşi" olarak adlandırılan, "İsmailiye tarikatı" ise "el" in saf-larındadır. Günümüzde ise Erdoğan ve Gülen "bey"ler safındadır ve tüm çabaları iktidar dalaşında "el"i kendi arkalarında yedeklemektedir.

DEVLET ŞERİK KABUL ETMEZ!

Türk hakim sınıflarının bu devlet geleneği, devleti bir "gelin" gibi görür ve "bir gelinin iki kocası olmaz" der! Türk devlet geleneğinde en ufak bir farklı iktidar arayışı katliamla bastırılmıştır. Hakim sınıfların tarihinde bu kadar "kahraman"ın yanında bir o kadar da "hain" in olması nedsiz değildir! Bu nedenle "kardeş katline" cevaz veren fetvalar yayınlanmıştır. Özetle Türk hakim sınıfları kendi sınıfsal çıkarları için devlete ve iktidara ortak olmayı kabul etmez!

Bugün yaşanan tek devlet/paralel devlet tartışmalarını bir de bu derin tarihsel köklerle değerlendirmek gerekir. Son yaşananlara bakıldığında İslamcıla-

rın "Yeni Türkiye"sinin Kemalistlerin "Eski Türkiye"sinden pek farkı olmadığı, bu anlamda da net olarak görülüyor. Dün de devlet kutsaldı ve her türlü pislige bulaşmış katiller devlet için kurşun atıkları için şerefli sayılıyordu; bugün de devletin kutsallığından, paylaşılabilirliğinden dem vuruluyor. Ancak kabul etmek gerekir ki İslamcılar Osmanlı'dan devralınan bu geleneği başarıyla devam ettiriyorlar. Tabii biraz da güncelleyip yeniden üretirek! Bunun son örneğini "Adalet" Bakanı B. Bozdağ ifade etti: "**Allah şirik, devlet de şirik kabul etmez.**"

Bu "İslamcı devletlülere" Allahlarıyla ilişkisine diyecek bir şeyimiz yok! Çocuk mahpuslara işkenceler yapılırken, 40 günlük bebekler ayazda donarak ya da altı yaşında çocuklar yaşamlarını sürdürürebilmek için kağıt toplarken araba altında kalıp ölürken, hala "Allah korkusundan bahsetmeleri" ilginç bir ruh hali ve dini inanış olsa gerek! Ancak devlette "ortak" olunamayacağı yönlü açıklamaları, tarihsel olarak Türk devlet geleneğini sürdürme "kararlılığı" nı göstermesi açısından takdire şayan! Ancak dün iktidar için "paralel" olmayanların bugün "paralel" ilan edilmesi ya da Gülen Cemaati'nin -hadi onların sevdiği sözle ifade edersek- "Milli İrade"ye şirik kabul edilmiş olmaları biraz kafaları karıştırmıyor değil!

Açıktır ki bunların "devlette ortak olmaz" dan kastettikleri, hakim sınıfların kendi aralarındaki iktidar dalaşında, çıkar çatışmasında ortak kabul etmemeleridir. Devlet denilen aygıtın Türkiye halkının ürettiği artı-değere emperyalistler adına el koymak ve bunun için de başta baskı olmak üzere, her türden "rıza" üretip, meşruluk sağlamanın aracı olarak işlev gördüğü dikkate alınırsa bu durum anlaşılır. Çünkü devlet aygıtını ele geçiren klik kuşkusuz ki emperyalistlerin ana payını verdikten sonra kendisine kalan payı paylaşmak istememektedir.

Bunların devlette şirik olmaz dedikleri, sanmayın ki bağımsızlıktır, halkın çıkarına bir ele alıştır. Çünkü varlıklarını emperyalizme borçlu olanlar, onların bu ülke topraklarındaki yılmaz savunucusu olanlar, dün Kemalistler olarak arzı endam etmişlerdi, bugün ise İslamcılar! Ortak adları komprador burjuvazi ve büyük toprak ağalarıdır ve bir avuçturlar.

İÇTE "ŞERİK" SİZ DIŞTA "ŞERİK" Lİ!

Nitekim TC'nin kuruluşuyla Türk devlet geleneğine bir katkı daha yapılmış, Türk hakim sınıfları gerek ülke içinde halka ve gerekse de bölge halklarına karşı emperyalizmin jandarmalığına soyunmuştur. M. Kemal ile başlayan bu gelenek günümüzde T. Erdoğan aracılığıyla başarıyla sürdürülüyor!

Son yaşanan yolsuzluk operasyonu başta ABD olmak üzere dış güçlere verip veriştiiren Erdoğan'ın "dik duruşu" nedense çabuk eğildi! Herkese haddini bildiren hadsiz bir başbakanın çırpışlarıyla İslamcıların "Yeni Türkiye" sine dair çöküşün ilk işaretleri verilmeye baş-

Yolsuzluk ve rüşvet de bu devletin müesses bir geleneğidir ve "selam verdim rüşvet değildir diye almadılar" (Fuzuli) gibi müstesna dizelere konu olmuştur. Dolayısıyla bu cephede de "bin yıllık Türk devlet geleneği"nde her fırsatta sahnelenen oyun, bu kez "Götür Kundura" namıyla yer alıyor.

landı. Örneğin Başbakan Tayyip Erdoğan Japonya gezisi sırasında yaptığı konuşmada; "*Türkiye'nin bölgesel veya küresel güç olma gibi bir hedefi yok. Türkiye sadece üzerine düşen görevi yapmak suretiyle gerek bölgede gerekse uluslararası camiada bir yere oturtuluyor. Olan budur, olması gereken de budur. Diğer ise bir hırs diye tanımlanır ki hırs her zaman tehlikelidir*" dedi.

Neymiş Türkiye'nin bölgesel veya küresel olma gibi bir hedefi yokmuş! Daha dün kadar "Ortadoğu'nun Balkanların lideri", "dünya lideri Erdoğan"ın böyle bir hedefi bulunmuyormuş!

Neymiş Türkiye sadece üzerine düşen görevi yapmak suretiyle bölgede ve dünyada bir yere oturtuluyormuş. Demek ki bunların "dik dur eğilme" dedikleri görev, üzerine düşeni yapmıyış! Peki, kimmiş bu görevi verenler? Tabii ki emperyalistler. Yani tüm o "van munit" propagandaları gerçekten propagandaymış!

Neymiş "bağımsızlık", "bölge liderliği", hırsmış ve hırs her zaman tehlikeliymiş! Kim için tehlikeliymiş? Tabii ki emperyalizm açısından! Peki, AKP'nin böyle bir rolü olabilir mi? Erdoğan bunu bilmiyor mu? Biliyor tabii ki o yüzden efendilerine güvence verme; hırsın her zaman tehlikeli olduğu, kendisinin hırslı olmadığını ifade etme gereğini duyuyor!

Siz bakmayın onun meclis parti grupları toplantısında, sağda solda espigürlediğine; saldırganlığı, pervasızlığı, hodbinliği yeni olmamakla birlikte ikinci kez bu kadar tavan yaptı. İlki malum Gezi İsyanı'nda yaşanmıştı. Şimdi korkularından bir yandan emperyalist efendilerine selam çakarken diğer yandan "tek devlet" söylemi yerini "paralel devlet"; "yargı bağımsızlığı" yerini ise "yargı çetesi" almış durumda! Örnekler çoğaltılabilir. Böyle yapılarak yolsuzluk, rüşvet, her türlü rant paylaşımı vb. halkın değerlerinin gasp edilmesi müthiş bir pişkinlik ve ikiye bölmeyle geçiştiriliyor.

Gelinen aşamada AKP'nin "Yeni Türkiye"si, fena çuvallamış görünüyor. İsrail, Mısır, İran, Suriye politikası derken gelinen aşamayı, Paris'te ABD Dışişleri Bakanı Kerry'nin A. Davutoğlu'na

yönelik sözleri; -Ankara'nın çok övünülen "bağımsız" dış politikasını- özetliyor: "*Ahmet sen mi söylersin, ben mi söyleyeyim!*"

Her ağızlarını açtıklarında, "stratejik şerik"leri olan emperyalistlerin politikalarını dillendirenlerin, devlette şerik kabul etmemeleri, gerçekte emperyalizme hizmetten ve dolayısıyla emperyalizmin sömürsünden arta kalan payı tek başlarına elde etme çabasından öte bir şey değildir. Varlık gerekçeleri emperyalizme hizmet olan Türk hakim sınıflarının "çeşitli şerik"lerinin arasındaki dalaşmanın, Türk ve Kürt ulusları başta olmak üzere, çeşitli milliyet ve mezheplerden Türkiye halkına vaat ettiği gelecek, "eski"siyle "yeni"siyle fazlasıyla tecrübe edilen aynı TC'dir. Oysa halkın geleceği kendi ellerindedir.

Unutmadan Türk hakim sınıflarının bir devlet geleneği daha vardır. Hadi haksızlık etmeyelim bu sadece Türk hakim sınıflarına özgü değildir. O da işin içine devlet girdiğinde, özel mülkiyet ve sınıflaşma girdiğinde yolsuzluk ve rüşvetin kaçınılmazlığıdır. Yolsuzluk ve rüşvet de bu devletin müesses bir geleneğidir ve "selam verdim rüşvet değildir diye almadılar" (Fuzuli) gibi müstesna dizelere konu olmuştur. Dolayısıyla bu cephede de "bin yıllık Türk devlet geleneği"nde her fırsatta sahnelenen oyun, bu kez "Götür Kundura" namıyla yer alıyor.

Önemle altını çizmek gerekir ki; hakim sınıflar içinde yaşanan bu dalaş ve ortaya çıkan "devlet krizi" beraberinde halk açısından -kimi yararları içinde barındırırsa da-, tehlikeleri de barındırmıyor değil. Tarihsel tecrübe bize göstermiştir ki hakim sınıflar arasında bu türden çelişkilerin keşkinleşmesi, beraberinde "çözüm" adı altında darbe de dahil olmak üzere kimi müdahaleleri gündeme getirmiş, faşist diktatörlük başta devrimciler ve genel olarak halk üzerinde sınıf diktatörlüğünü daha da koyulaştırmıştır. Halk güçleri, ilericiler, devrimciler dikkatli olmalıdır. Bize yol gösterecek olan bu kez T. Erdoğan olsun! Ne diyor T. Erdoğan; "acırsan acınacak duruma gelirsin!" Demokratik devrim mücadelesinde bu sözler mutlaka anımsanmalıdır.

Tuzla-Cofle'de direniş

H. Merkezi: Tuzla Mermerciler Sanayi Sitesi'nde faaliyet gösteren Cofle metal fabrikasında DİSK Birleşik Metal-İş'e üye olan işçiler, bir süredir sürdürdükleri sendikal çalışmalar sonucu yetkinin gelmesini beklerken, 5 işçinin işten atılması saldırısı ile karşı karşıya kaldılar. 5 işçinin işten atılması sonrası açıklama yapan işçiler "Patron 'iş yok, o yüzden çıkardım' diyor ama gönüllü ya da emekli işçileri çıkarmak yerine sendikal işçileri çıkarıyor" dediler.

İşçiler atılan arkadaşları işe geri alınmazsa sözleşme masasına oturmayacaklarını da açıkladılar. Öte yandan Birleşik Metal-İş Kartal Şubesi'nin patronla yaptığı görüşme olumsuz sonuçlandı. Patron, işçileri işe geri almayacağını söyledi.

Gediz elektrik işçileri kazandı

İzmir: İzmir'de Bereket Holding'e satılan Gediz Elektrik Dağıtım, sendikalaştıkları ve haklarını talep ettikleri için işçileri işten atmakla tehdit etti. İşçi sağlığı ve güvenliği önlemleri alınmayan, yol-yemek paraları verilmeyen, maaşları düşürülen Enerji-Sen üyesi işçiler, Gediz EDAŞ'a karşı 23 Aralık'tan beri 5 bölgede iş bıraktı. İşçilerin 19 gündür sürdürdükleri iş bırakma eylemi kazanımla sonuçlandı. İşçilerin talepleri kabul edildi.

DİSK'e bağlı Enerji Sen üyesi işçiler kazanımlarını şöyle sıraladı: "Gediz EDAŞ'ın 1250 liradan 1050 liraya düşürmek istediği maaşlar 1300 liraya çıkarıldı. 3'te bir oranında işçi çıkarmak isteyen Gediz EDAŞ, işten çıkarmaların durdurulacağını kabul etti. İşten çıkarılan 10 kişi işe alındı. Taşeron şirketin işçilerden teminat olarak istediği 10 bin liralık senetler geri verilerek senet alınması önlendi.

Sözleşmede, 'Türkiye'nin her yerinde çalıştırılır. Ayrıca eğitim ve ekat belgesi için işçiye verilen eğitim masrafları işçiden 8 eşit taksitle alınır' ibaresi kaldırıldı. İnşaat iş kolundan enerji iş koluna geçiş sağlandı. 'Enerji iş kolunda iş bırakılmaz' algısı 19 gün iş bırakılarak aşıldı. Enerji-Sen'e üye işçilerin kazanımla ulaşmasıyla, taşeron işçilerin sendikada örgütlenmesinin önü açıldı."

Taşeron sisteme karşı mücadeleye

İstanbul: Dev Sağlık-İş Sendikası Çapa Tıp Fakültesi Mono Blok önünde "Hukuksuz iş sözleşmesi imzalamıyoruz. Kadro hakkımız verilsin, mahkeme kararları uygulansın" diyerek bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Sendika üyeleri adına açıklama yapan **Resmiye Örs** "Hastane yönetimimiz 2012 yılı harcamaları için Sayıştay denetimini gerekçe göstererek bizden alacaklı çıktı. Geçen sene yıllık iznimiz sırasında bize ödenen yol-yemek paralarını geri ödememizi istiyor" dedi. Açıklama "biz işçileri yok saymak, hakkımızı hukukumuzu sermayenin kâr düzenine teslim etmek, emeğimizi pul etmek isteyenler mobingle bizi susturabileceklerine inanıyorlar ama bunu başaramayacaklar" sözleşmeyle sonlandırıldı.

İnsan yaşamına bir yaklaşım; iş cinayetleri

İş Sağlığı ve İş Güvenliği Meclisi 2013 yılında yaşanan iş cinayetlerine dair 13 Ocak günü bir rapor açıkladı. Basından, emek-meslek örgütlerinden, işçilerden ve işçi yakınlarından, alınan bilgilerle hazırlandığı belirtilen raporda 2013 yılında en az 1235 işçinin yaşamını yitirdiği belirtildi. İş cinayetlerinin en fazla olduğu çalışma alanlarına dair bilgilerin verildiği raporda taşeronun yaygın olduğu alanlar yine birinci sırada oldu.

İş cinayetleri; taşeronun, örgütsüz ve güvencesiz iş kollarında

Yaşamını yitiren işçilerin 103'ü kadın, 1132'si ise erkek. İşçilerin 59'u ise henüz çocuk yaşta ve bunların ise 18'i 14 yaş altında bulunuyor. En çok işçi ölümünün yaşandığı şehir ise İstanbul. Raporla iş cinayetlerinin yaşandığı aylara dair verilen bilgilerde ise en çok ölümün yaz aylarında yaşanmasının, mevsimlik işçilerin arttığı aylara paralel bir tablo izlemesine dikkat çekildi.

En çok iş cinayetinin yaşandığı iş kollarına da ayrıntılı yer verilen raporda, taşeronun, örgütsüz ve güvencesiz çalışmanın yaygın olduğu, inşaat, yol, maden, tarım gibi iş kollarının fazla olması ise dikkat çekti.

Yine raporda 1235 kişiden 3'ünün meslek hastalığından yaşamını yitir-

diği belirtilirken Prof. Dr. İbrahim Akkurt'tan "Meslek hastalıklarından her yıl iş kazalarında ölenlerin 6 katından daha fazla ölüm olduğu" şeklinde meslek hastalıklarına dair bir alıntı yapıldı.

Rapor yorumu yer bırakmaksızın yaşanan iş cinayetlerinin ülkemizde hangi boyutlara ulaştığını gözler önüne seriyor. Resmi rakamlar raporda verilen sayıların her zaman daha altında (2012 ve önceki yıllar; TÜİK, SGK, Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı) açıklanmasına karşın, meclisin hazırladığı raporun dahi gerçek sayının epey altında olduğu bilinmekte. Yayınlanan tablo bir yana, saklanan sayılar dahi, iş cinayetlerine engel olmak bir yana, cinayetlerin sayısı gizlenerek hasıraltı edilmek istendiğini gösteriyor.

En çok iş cinayeti taşeronda

Rapor, çocuk, kadın işçiler ve emekli/emeklilik çağındaki işçilerin durumuna, çalışma koşullarına dair birçok gerçekliği gözler önüne seriyor. Raporun açığa çıkardığı bunlarla bağlantılı bir diğer nokta ise taşeron, güvencesiz, sendikasız, örgütsüz çalışmanın dayatıldığı iş kollarında yaşanan ölümler. En çok iş cinayetlerinin bu alanlarda yaşanması, rapordaki dahi okunsa her yıl birinci sırayı almasıyla tesadüf olmadığını gösterir. Bu anlamda

taşeron, güvencesiz çalışmanın işçilere dayatıldığı iş kollarında, iş kazalarının, cinayetlerinin biling-sizce önünün açılması bir yana, açık bilinçli bir şekilde, insan hayatı yok sayılarak yapıldığını söyleyebiliriz. Daha fazla kâr hırsına bağlı olarak, iş cinayetlerinin yaşatıldığı gün gibi ortadadır.

En çok iş cinayetinin yaşandığı iş kollarına da ayrıntılı yer verilen raporda, taşeronun, örgütsüz ve güvencesiz çalışmanın yaygın olduğu, inşaat, yol, maden, tarım gibi iş kollarının fazla olması ise dikkat çekti.

Belediyeler ve taşeron çalışma

Taşeron ve güvencesiz çalışmanın yaygın olduğu iş kollarının birçoğu belediyeler bünyesinde bulunmaktadır. Belediye çalışanlarının büyük çoğunluğu da bu koşullar altında çalışmaktadır. Belediyeler bünyesinde taşeron çalışan işçiler, genel taşeron çalışma koşullarından bağımsız durumda değiller. Öyle ki zorunlu mesailerle, belediye çalışanlarına göre haftalık % 20'lere kadar daha fazla çalışmakta, bununla beraber belediye çalışanlarından çok daha az ücret almaktadırlar. Sendikasız ve örgütsüz çalışmanın dayatılması ise bu durumun giderek daha ağırlaşmasına yol açmaktadır.

Taşeron çalıştırma belediyelerin işçiye, insan yaşamına, emeğe yaklaşımını açıkça göstermektedir. Milyar dolarlık yolsuzluklarla halkın parasını çalan AKP'nin bu anlamda belediyelerinde taşeron çalışmanın olması olağan ve normaldir. **Çünkü taşeron daha fazla kâr hırsı ve örgütsüzlüktür.** Taşeron çalıştırmanın yaygın olduğu diğer belediyeler ise CHP'li belediyelerdir. Bunun ironik olan kısmı taşerona karşı demagojiyi CHP'nin ağzından düşürmemesidir. Ancak CHP'nin elinde bulunan belediyelerin tamamında işçiler taşeron şirketlerde çalıştırılmaktadır. Birçok (İzmir, Maltepe, Konak...) belediyesinde yaşanan taşeron işçilerinin direnişleri de, yaşanan hak gasplarına, emek sömürüsüne dair ufak da olsa veriler sunmaktadır.

Belediyelerde dayatılan taşeron çalıştırma, halka yaklaşıma dair önemli verilerdir. Bu anlamda sistem partilerinin alenen, insan yaşamını ve insanca yaşamı hiçe saydığı taşeron çalıştırma, teşhir edilmesi bakımından ihtiyaç ve önemli bir propaganda konusudur. Yerel seçim maratonunun başladığı bugünlerde, belediyelerin bu kirli yüzünü teşhir etmek önümüzde durmaktadır.

İŞ
CİNAYETLERİNİ
UNUTMA!

BAŞLAYAN KESK GENEL KURULLARI ÜZERİNE

KESK genel kurulları başladı. Son 20 yıldır mevcut olan yönetim anlayışının bu genel kurulda da sürmesi beklenmektedir. Bu nedenle bugün diğer sendikalarda hâkim olan anlayışlarda oluşan statükoculuk, sınıfa dayanmayan, dar grupçuluk, "sınıf üstü", düşüncelerin esas oluşturduğu bu tablo KESK'i daraltan, küçülten bölen, sonuçları ile etkisiz tabella sendikası yapmaya doğru götürmektedir. Bu konuda hızlıca yol almaktadır. Bu nedenle sendikal kongreler önemlidir.

20 yıldır KESK genel kurullarında yapılan ve KESK'in bugüne kadar yönetime anlayışını da oluşturan ittifaklar olarak da gerçekleşen bu anlayışlar bugün KESK'i yürütemez yönetemez durumundadır. Bu yönetsel kriz KESK genel kurulunda neler yapılmalı sorusunu ve nasıl davranılma gerektiğini de önemli kılmaktadır. Zira bahsini ettiğimiz mevcut yönetim anlayışları bu genel kurulda da devam edecektir.

Bu anlayışlar genel kurulları seçimler üzerinde yapılan yönetim bölüşümü ile sonuçlandırıyor. Durum böyle olunca ortaya bugünkü tablo çıkmaktadır. Sendika genel kurulları deyince akla seçimler gelmektedir. Oysa sendika genel kurullarında öncelik, sınıfın bugüne kadar yaşadığı sorunları canımızı acıtsa da ortaya tüm çıplaklığı ile koymak olmalıdır. Bu yapılmadan bundan sonrasına başlanamaz. Çünkü hedefi olmayan, sadece dönemsel olarak süreçleri düşünen ve ele alan bir sendikal anlayış büyümeyi ve sınıfla bağı geliştirmeyi amaçlamaz. Ancak tüm bu sonuçlar bugünden oluşmadı. Düünden bugüne uzanan bir yolun sonucunda oluştu.

1990'larda KESK'in kilitleri söke rek kurulmasını sağlayan devrimci çizgi, KESK'ten tasfiye edildi. Bu durum üzerinde fazla tartışma yapılmadı/yapılamadı. Ve sonuç olarak yılda birkaç eylem yapan (ki bu eylemler de, daha çok sistemin içinde, kamu

çalışanlarına yıllık zamların yapıldığı dönemlerde ya da yönetimde bulunan siyasi anlayışın öngördüğü duruma göre alınan tutumlar olarak gerçekleşmektedir) bir sendikanın varlığından bahseder hale geldik. Süreç çoğunlukla basın açıklamaları ile kısırlanmaktadır. Kısacası KESK eylemleri kadro eylemlerine dönüşmüştür.

Bu durumun başka bir ayağını ise idare etme yanının ya da faydacı yanının sendikal alanda hakim olmasıdır. İşçi sınıfı mücadelesinde faydacılık mücadeleyi tasfiye eder. Sınıfın çıkarları yerine dar grup çıkarları öne çıkarılır. KESK genel kurullarındaki ittifak da bunun üzerine oturur. Aksine siyasi olarak sınıf yanısı olan ile olmayanların bir arada bulunduğu başka bir ittifaktan bahsedemeyiz. İşte KESK'in kurtulması gereken bu **idare etme** çizgisidir. Ancak bugün burada esas olarak devrimcilerin payı en önemli yerde durmaktadır. Bizler önce kendimizden başlayarak bu eksikleri söylemeye cesaretli olmalıyız. Bu konuda yalnız olmak ve yalnız kalmaktan dolayı geri durmamalıyız.

KESK'te idare etme dışında mevcut olan bir başka temel sorun da siyasi olarak sendikaların siyaset-parti merkezleri gibi algılanması ve bu şekilde yönetilmesidir. KESK içinde

dinamiklerin geri durmasını bu anlayışlar oluşturdu.

Tüm bunları tahlil etmek, değerlendirmek önemlidir. Ancak yine de temel nokta, bizim nasıl bir KESK öngördüğümüzde, "ne yapmalı" sorusuna verdiğimiz yanıtta düşümlenmektedir.

Sendikal alanın bu kadar daraldığı, etkisizleştiği ve parçalandığı bu dönemlerde alternatifler oldukça önemlidir. Önümüzde kadrolu çalışanların ortadan kalkacağı ve tamamının güvencesiz olacağı bir dönem vardır. Bu, güvencesizliğin kamu çalışanlarını daha ciddi etkileyeceği anlamına gelmektedir. Bu nedenle bu genel kurul buradan hesap edilmelidir. Üstelik bu süreç ne masa başından ne de kadro eylemlerinin yapacağı basın açıklamaları ile çözülebilecektir.

Şimdi bu kapsamı gelişen sınıf hareketindeki yükselişi de görerek hesaplamak gerekir. Kısacası mücadele yükselecek mücadeleyi kapsayacak bir program ancak bu süreci örgütleyecektir. Durum böyle olunca kongrelerdeki bugüne kadar hüküm süren yaklaşımların bu sürecin önünü açamayacakları net olarak görülebilir.

Ancak bunların dışlanması so-

nucu çıkarılmamalıdır. Zira bizler sınıf içinde buradan, bu anlayış sahiplerinin tüm ileri kesimlerin ve sınıf dinamiklerin ortak yönetsel birliğini savunuruz. Sınıfı bahsini ettiğimiz sorunları üzerinden örgütleyecek anlayışların esas alınmasına dikkat ederiz. Çünkü sınıf örgütü sınıfa dayandığı sürece mutlaka güçlenir ve büyür.

Biz DDSB'lilerin yapması gereken de budur. Ancak eleştirdiğimiz ve olumsuz gördüğümüz her sorun ya da durum karşısında alternatiflerimiz olmalıdır. Çünkü bizim birlikte yürüme zeminimizi bu ortak mücadele etme anlayışı oluşturacaktır.

Bugüne kadar seçimlerde yapılan ve şu anda aynı yolda devam eden delege seçimlerine karşı çıkmalıyız. Tüm seçimlerde sınıf içindeki en ileri emekçilerin seçilmesini savunmalıyız. Grupların ya da anlayışların kişileri yerine esas olarak sınıfın esas çıkarlarını öne çıkaran kişilerin delege olmasını esas olarak savunmalıyız. Baştan itibaren delege seçimlerini bloke eden sayısal durum oldukça tehlikelidir. Bunun yerine iş yerlerinde mücadelelerin örgütleyicileri olmalıdır. Seçimler ise tüm bu tartışmalar tükendikten sonra hesap edilmelidir. Çünkü bir sendikanın genel kurulunda kazanması sonuç değildir. Asıl olarak sokağa çıktığında kazandığı oran kadar üye ilişkisi var mıdır? Bu soruya cevabı yoksa gerisi küçük hesaplarla dar grup bakışıdır.

DDSB'liler bu süreci bu anlayış çerçevesinde ele almalıydılar. Her sendikanın özgün yanları olabilir. Bu nedenle bir sendikada en ileri siyaset diğerinde bulunmayabilir. Biz her yerde en ileriye mevcutlar içinde ele almalıyız. Kısacası her alanın kendi özgül koşullarını esas anlayış etrafında örgütlemeliyiz. Bu konuda hiçbir kaygı taşımamalı, sınıfa dayanma ve sınıfla birlikte hareket eden bir anlayışın gelişmesini sağlamayı hedeflemeliyiz. Buna göre daha ileri KESK için şimdi görev başına! **(Bir DDSB'li)**

"Geleceğimizi kendi mücadelemiz ile kazanacağız"

H. Merkezi: İstanbul Üniversitesi Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Yemekhanesi'nde çalışan taşeron işçilerin, haksız yere işten çıkarmalara karşı başlattığı direniş 4. gününde (16 Ocak) devam ediyor.

Taşeron, İşçiler, işten çıkartılan arkadaşlarına destek için yemekhaneyi boykot ederek öğlen yemeklerini hastane bahçesinde kurulu bulunan direniş çadırında yedi. Direniş çadırı önünde konuşan DİSK Genel Sekreteri ve Dev Sağlık-İş Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu, "Geleceğimizi kendi mücadelemiz ile kazanacağız" dedi.

Ankara Hacettepe ve Adana Balcalı'da taşeron işçilerin pervasızca kapı önüne konulduğunu hatırlatan Çerkezoğlu, "Orada nasıl direndiler ve kazandıysa Cerrahpaşa Tıp Fakültesi'nde de kazanacağız" diye konuştu.

EGS işçileri eylemlerine devam ediyor

İstanbul: 1 Temmuz 2013'te kıdem ve ihbar tazminatları, bir aylık maaşları ve izin ücretleri ödenmeden işten çıkartılan ve geçen hafta ilk eylemlerini yapan EGS işçileri, özel güvenlik saldırısına maruz kalmıştı.

17 Şubat Cuma günü, saat 13.00'te Yeşilköy'deki EGS Blokları ve Dünya Ticaret Merkezi arasındaki caddede eylemleri için bir araya gelen işçiler, basın açıklaması yaptı.

"Çalınan emeğimiz, taşe-

ron sisteminin nasıl bir kölelik sistemi olduğunu bir kez daha göstermiştir" diyen işçiler, asil sorumluların, iktidarlar, taşeron sistemini destekleyen ve daha da yaygınlaşması için mücadele eden partiler, taşeron çalıştıran patronlar olduğunu belirterek, haklarını alıncaya kadar eylemlerini sürdüreceklerini söylediler.

Açıklamanın ardından destek için gelen Kazova işçileri söz alarak, EGS işçilerinin yanında olduklarını belirttiler.

Rojava için Cenevre yürüyüşleri

H. Merkezi: 22 Ocak'ta gerçekleşecek "Cenevre-2" konferansına Rojava temsilcilerinin dâhil olabilmesi için 18 Ocak günü birçok alanda eylem yapıldı.

Amed

İstasyon Meydanı'nda BDP il örgütü tarafından yapılan mitinge **Partizan**, TUHAD-DER, **YDK** ve ESP de destek verdi. Alanda bazı yerlere "Gelê Rojava dive bi statuya xwe ya siyasi beşdari 2'yemin civina çareseriya Cenevreye bibe. Şoreşa Rojava şoreşa azadiyi ye. Em e şoreşe biparezin" ve "Aşımızı ve soframızı Rojava halkı ile paylaşıyoruz" pankartları açıldı.

İzmir

BDP İl tarafından düzenlenen yürüyüş, polis ablukasına rağmen gerçekleştirildi. BDP İl binası önünde toplanan yüzlerce kişi tüm yolların polis tarafından kapatılması ile ablukaya alındı. Bir hafta önce yürüyüş yapılan güzergahın yürüyüş güzergahı olmadığını iddia eden polis yüzlerce kişinin toplandığı il binasının etrafını TOMA ve akrep araçlarıyla ablukaya alarak kitlenin yürümesine izin vermedi. Polis ile BDP yöneticileri yaptığı görüşmelerde kitlede bulunan Öcalan'ın İmralı'da çekilen fotoğraflarına "güvenlik gerekçesi" nedeniyle ile yürüyüşe engel oldu. Ancak ardından yapılan görüşmeler sonucunda kitle Basmane'ye doğru yürüdü. Eyleme **Partizan**, ESP, **SYKP** gibi çeşitli devrimci demokrat kurumlar da destek verdi.

İstanbul

BDP İstanbul İl Örgütü'nün çağrısıyla Numune Hastanesi önünden alana yürüyen binlerce kişi, Paris'te katledilen 3 Kürt kadını da andı. Yapılan konuşmalarda Kürtlerin olmadığı bir Cenevre'nin Lozan'dan farkı olmadığı belirtildi ve "İnsanlığın tarihine geçtiğiniz kara lekeyi temizlemek istiyorsanız Kürt halkının halklarla arasına duvar örmekten vazgeçin" denildi.

Devlet suç işlemeye devam ediyor

İstanbul: F oturmasının 96. haftasında basın açıklamasını Gezi şehidi Ethem Sarısülük'ün abisi **Mustafa Sarısülük** okudu.

Sarısülük "Nasıl bir sistem, nasıl bir devlettir ki, idam cezasını kaldırdığı halde, mahpusların her geçen gün yavaş yavaş ölümlerine sebep oluyor. Bürokratik engellerle, yöneticilerin keyfi uygulamalarla, genelgelerle mahpusları 8 metrekarelik hücrelerde ölüme terk ediyor. Buradan yetkililere bıkmadan, usanmadan sesleniyoruz; tüm yerel ve uluslararası yasaları çiğniyorsunuz, suç işliyorsunuz. Ağır hasta tutsakları derhal serbest bırakın, ölümleri durdurun" dedi.

"Paralel" Devlet Dalaşında Yeni Belgeler:

Paris Katliamı MİT'in İşi!

zamandır bölücü terör örgütüyle mücadele etmektedir. Mücadelesini hukuk içerisinde yapmaktadır. Hukuk devletinin gereklerine uygun olarak mücadelesini sürdürmüştür. Bundan sonra da sürdürecektir. Devletin herhangi bir biriminin, organının hukuk dışına çıkması söz konusu değildir.

Paris'te öldürülen kadın teröristlerle ilgili MİT'in veya diğer birimlerin isminin karıştırılması tamamıyla bir iftira kampanyasıdır. Maddi gerçeğin ortaya çıkarılmasını, bu katilin arkasındaki gerçek azmettiriciler kimse bunu Türkiye ve dünya kamuoyunda deşifre edilmesi için soruşturma devam etmektedir" sözleri de bu reddedişin bir göstergesi ve katliamdaki payın sahiplenilişi anlamına gelmektedir.

Bir diğer yandan ise, açığa çıkan ses kaydı, ortaya çıktığı süreç itibari ile manidardır. AKP'nin Yolsuzluk Operasyonları'nı durdurmak adına savcılar görevden aldığı, Cemaat'in AKP'li bakanların çocuklarını tutuklatığı; bu hali ile de ortalığın toz-duman olduğu bir dönemde, Kürt Ulusal Hareketi ise, komplamada saf tutmuş haldedir. Son yapılan açıklamalarda PKK lideri Abdullah Öcalan'ın "Ülkeyi bir darbe ateşiyle yeniden yangın yerine çevirmek isteyenler bizim bu ateşe benzin taşımayacağımızı bilmelidir. Her darbe teşebbüsü bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da karşısında bizi bulacaktır" sözleri bu saf tutuşu özetlemektedir.

Tüm bu tablo içerisinde bugün katil Ömer Güney'e ait olan ses kaydının yayımlanması, Cemaat'in bu saflaşmayı bozma çabasının ürünüdür. Ancak görülmesi gereken diğer bir nokta, Ulusal Hareket'in paralel devlet tartışmaları içerisindeki söylem ve yaklaşımları ile kulağı attığı suların bulanıklığıdır.

Bu vaziyet içerisinde, daha Roboski katliamına takipsizlik ve "kusursuzluk" kararı verildiği bir dönemde, Paris Katliamını üzerinden dönen bu tartışma üzerinden okumamız gereken, "paralel" veya düz, devletin Kürt ulusunu katlederek, asimile ederek kendi varlığını bina ettiği olmalıdır. Tüm demokratikleşme söylemleri kan kokan bir devlet geleneğinin bugünkü temsilcileri, Kürtlerin diri güçlerini onlarca yöntemle hedeflemektedir. Üç Fidan'ın katli bunu bir kere daha ispatlamış ve "paralel"-düz devletin kanlı ellerini gözler önüne sermiştir.

Cemaat-AKP dalaşı çerçevesinde ortaya dökülen devletin kirli ilişkileri, aradan geçen bir yılın ardından Paris Katliamını son süreçte yeniden gündemin üst sıralarına taşımış halde. Geline aşamada birbirlerine giren geçmiş günün kardeşleri, kavga içinde ortaya döktükleri zevat ile karanlık ilişkilerini ve kanlı yüzlerini, Paris katliamı cephesinden de göstermişlerdir.

Son dönemde birbiri arkasına yapılan açıklamalar ve katliamın tetikçisi Ömer Güney'e ait olduğu belirtilen ses kaydı, konuyu bizler cephesinden de yeniden tartışılır kılmıştır. Ancak bu tartışmaya girmeden önce, tartışmaları genel hatları ile aktarmak verimli olacaktır.

Paris Katliamı çok özgün bir süreçte gerçekleşmiştir. Barış söylemleri ile demokratikleşme naralarının üst perdeden dillendirildiği bir dönemde, özü tasfiye olan bir yönelimi bir anda gün yüzüne çıkarmıştır. Bunda katledilenlerin, Ulusal Hareket'in tarihinde iz bırakan kadrolardan olması (Sakine Cansız) ve PKK'nin mücadelesinin ana eksenlerinden olan kadın mücadelesinin aktif parçaları olmaları belirleyicidir.

Böylesi bir katliamda, gelinen aşamada, tartışmalara dair gerek devlet yetkilileri açısından, gerek Ulusal Hareket cephesinden fazlaca söz söylemekle birlikte hala faileri netleşmiş ve hesap sorulmuş değildir. Son süreçteki Cemaat-AKP gerilimi ile birlikte gün yüzüne çıkan belgeler, bir kere daha failere, devletin "paralel"iyle-düzüyle katliamda parmağı olduğuna işaret etmektedir.

Açıklanan Ömer Güney'e ait ses kaydı, Cemaat-AKP gerilimi çerçevesinde piyasaya çıkmıştır. Son dönemde AKP'nin birçok katliamı ve kitlelere tepki oluşturan pratiği "paralel"

devlete, "yeşil" Ergenekon'a bağlaması, kendini bu noktadan doğru aklamaya çabası zaten bilinen bir gerçektir. Bu belge ile birlikte de Cemaat benzeri bir pratik sergilemiştir.

Belgelerle birlikte Paris Katliamının ve zanlı Ömer Güney'in MİT'le bağı olduğu ispatlanmıştır. Geçen konuşmalarda zanlı Ömer Güney ve iki MİT mensubu katliamı nasıl işlemeyi planladıkları ve hedef listesindeki diğer Avrupa'daki PKK kadrolarının kimler olduğunu açıktan konuşmaktadırlar. MİT yaptığı yazılı açıklama ile bu bağı reddetse de, gelinen aşamada, zanlı Ömer Güney'in Fransız Hükümeti'nden aldığı 900 Euro dışında bir geliri olmazken sürekli Türkiye'ye geliyor olması, Fransa'daki yaşam koşulları, dernekte üye olan 329 kişinin üyelik kağıtlarını fotoğraflaması ve Devrimci Karargah operasyonlarında deşifre olan MİT mensubu Murat Şahin'in beyanlarında Ömer Güney'i tanıdığını ifade etmesi açıkça istihbarat faaliyetine delalettir.

Belge her ne kadar katliamı AKP-MİT sarmalına itmek adına Cemaat tarafından açıklanmış olsa da, bu hiçbir şekilde Cemaat'in payını azaltmamaktadır. Zira, **daha düne kadar Kürt ulusal mücadelesi karşısında kardeş olanlar hala asimilasyon-katletme siyasetinde sebatlıdır da.** Ek olarak, Ulusal Hareketin önder kadrolarını hedefleyen operasyonlarla hareketi geriletme önerisi, bu çerçevede nokta operasyonlarının yapılmasının Cemaat kökenli kadroların önerisi olduğu da kamuoyunca bilinmektedir.

Hamle sırası gelen AKP ise kendini yeniden aklama derdine düşmüştür. Siyasal tarzının klasiği olarak sürekli başvurduğu inkar söylemine sarılmıştır. Bekir Bozdağ'ın "Türkiye, uzunca

"18 yıldır soruyoruz İsmail Şahin nerede?"

İstanbul: 460 haftadır gözaltında kaybedilen yakınlarını arayan Cumartesi Anneleri 18 Ocak günü 1996 yılında kaybedilen belediye işçisi **İsmail Şahin**'in akıbetini sordular. Eylemde konuşan İsmail Şahin'in eşi Kiraz Şahin eşini bulmak için devlet yetkilileriyle

görüşüğünü fakat dikkate alınmadığını söyledi ve dönemin İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Recep Tayyip Erdoğan'a seslenerek, "Benim eşim mesai saatleri sırasında kayboldu. Benim eşime neden sahip çıkmadınız?" dedi.

Şahin'in ardından Cumartesi Anneleri adına sanatçı **Zeynep Tanbay** tarafından yapılan açıklamada İsmail Şahin'in kaybolduğu zaman İstanbul Şehir Belediyesi'nde temizlik görevlisi olarak çalıştığı ve Şahin'in mesai saatleri içerisinde kaybolduğu için belediyenin sorumlu olduğunu belirtildi.

“Tacizci Sedat Yurtdaş’a karşı dayanışma büyüyor”

H. Merkezi: YDK’lı bir kadının yanında çalıştığı Av. Sedat Yurtdaş tarafından tacize uğradığına ilişkin YDK tarafından yapılan açıklamanın ardından çeşitli kadın ve LGBTİ kurumları, biraraya gelerek dayanışmayı büyütme kararı aldı. Kaleme alınan ortak metne yer veriyoruz:

Geçtiğimiz aylarda Yeni Demokrat Kadın aktivisti bir arkadaşımızı stajyer olarak yanında çalıştığı **Av. Sedat Yurtdaş** tarafından sistematik tacize maruz bırakılmıştır. Eylül ayına denk gelen bu sürecin sonunda arkadaşımızı staj eğitimini almak için yanında çalıştığı Sedat Yurtdaş’ın bürosundan ayrılmıştır.

Yaşanan bu tacizde 2 noktaya özel olarak dikkat çekmemiz gerekiyor: **Bunlardan ilki**, kadın stajyer avukatlara; ücretsiz ya da düşük ücretlerle “staj” adı altında hukuk bürolarında her türlü işin yaptırılması ve emeğinin sömürülmesi yetmezmiş gibi bir de onların kadın kimliğine yönelik cinsel saldırıların yöneltiyor oluşudur. **İkincisi ise**; siyasi kimliği ile toplumda kendine bir yer edinmiş olan Sedat Yurtdaş’ın, bu kimliğini kendine kalkan olarak kullanıyor oluşudur. Ama devletin sistematik, kadın düşmanı politikalarına karşı mücadele eden bizler; Yurtdaş’ın bu kalkanı kullanmasına izin vermeyeceğiz. Bu olaya ilişkin olarak yargı mercilerine başvuruda bulunulmuş; beraberinde Diyarbakır

Barosu Disiplin Kurulu’na şikayette bulunulmuştur. Konuya ilişkin yasal prosedür kararlılıkla işletilecektir.

Bu kişinin demokrat maskesi altında ustaca gizlenirken, kadına yönelik yaklaşımını gözler önüne seren bu olay, aslında bildiğimiz; ama çoğu zaman görmezden geldiğimiz bir olguya işaret etmektedir: Kadınlara yönelen tacizler, hayatın her alanında. Taciz bizler için utanılacak, gizlenecek bir mesele değildir. Aksine bu kişinin geçmişte politik yaşam içerisinde, şu an ise bir takım STK’ların yönetiminde aktif olarak yer alması, Diyarbakır Barosu’nda avukatlık mesleğine hala devam ediyor olması nedeniyle bu tacizin teşhiri, bizler için kaçınılmaz bir hal almaktadır.

Taciz durumlarında olayı her seferinde yeniden irdelemeye çalışan, ispatlanabilirliği bu kadar güçlü bir durum için kanıtlanabilirliğini esas alan, tacize tecavüze uğrayan binlerce kadının yerine kendini koymaktansa tacizcinin “masumi-

yet karinesi”ni ön plana çıkaran tüm yaklaşımlara karşı bilinmelidir ki, bizler için her zaman **kadın beyanı esastır. Ve de aksini kanıtlama yükümlülüğü erkeğe aittir.** Keza taciz söz konusu olduğunda uluslararası hukukta masumiyet karinesinin “ispat

yükümlülüğü suçlayana aittir” şeklindeki formülasyonu -uzun yıllar süren çabalarla- çoktan değişti. Örneğin Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesinin yeniden tanımlanan 6. Maddesinde olduğu gibi ayrımcılık durumlarında ispat yükümlülüğü bu ayrımcılıkta bulunmamakla yükümlü olan tarafa devredilir. Yine birçok ülkenin yasasında, iş yerinde sağlıklı ve güvenli, ayrımcılıktan uzak çalışma koşullarını yerine getirmemekle suçlanan işveren, bunu yerine getirdiğini ispat etmekle yükümlüdür.

İşleteceğimiz bu süreçte taleplerimiz şunlardır:

- * Sedat Yurtdaş avukatlık mesleğinden ihraç edilmelidir!
- * Çalıştığı STK’lardan uzaklaştırılmalıdır!
- * Hakkında yürütülecek ceza soruşturmasında en ağır ceza verilmelidir!
- * Stajyer avukatlar üzerindeki tüm cinsel taciz ve mobbing uygulamaları son bulmalıdır!

İmzacılar

Ankara Kadın Dayanışma Vakfı, Diyarbakır Çınar Belediyesi Kadın Merkezi, Filmmor, HDK İstanbul Kadın Meclisi, Hebun LGBT, Hevî LGBTİ, İstanbul LGBTİ Dayanışma Derneği, Kadın Emeği Kolektifi, Keskesor LGBTİ, Lambda İstanbul, Mersin 7Renk LGBT Derneği, Mersin Akdeniz Belediyesi İştar Kadın Danışma Merkezi, Mersin Kadın Emeği, Sosyalist Feminist Kolektif, Sosyalist Kadın Meclisi, Queer Adana LGBT, YDG’li Kadınlar, Yeni Demokrat Kadın, Yeşiller ve Sol Gelecek Partisi

Kadın tutsaklara yine saldırı

H. Merkezi: Geçtiğimiz günlerde hastaneye ve mahkemeye giderken üst araması uygulamasına asker ve erkek jandarmanın katılmasına karşı çıkan YDK’lı tutsaklar asker tarafından saldırıya maruz kalmıştı. 13 Ocak Pazartesi günü YDK’lı tutsakların Gebze İnfaz Hakimliği’nde bir davası daha vardı. Bu dava da, Cepheli kadın tutsakların söz konusu saldırıya uğradıkları sırada buna sessiz kalmadıkları ve slogan atarak kapıları dövdükleri gerekçesiyle haklarında açılan soruşturmadan kaynaklıydı.

Sabah saatlerinde mahkemeye götürülmek üzere tutsakların üst aramasına yine asker katılmak istedi. Ancak buna karşı çıkan kadın tutsaklar, ring aracına bindirilirken asker tarafından saldırıya uğradı. Darp edilen tutsaklardan **Kader Fındık** bayıldı. Fındık’a kurum doktoru ve sağlıkçıları müdahale etti. Daha sonra mahkemeye giden kadın tutsaklar yaşanan işkenceyi anlattı ve suç duyurusunda bulundular.

“Gebze’de kadın tutsaklar yalnız değildir”

İstanbul: Gebze Hapishanesi’nde kadın tutsaklara yönelik saldırılara ilişkin **Yeni Demokrat Kadın** ile **Partizan Şehit ve Tutsak Aileleri**, 17 Ocak günü İHD İstanbul Şubesi’nde basın toplantısı gerçekleştirerek sürecin takipçisi olacaklarını belirttiler.

ESP ile **SKM**’nin destek verdiği basın toplantısında ilk olarak İHD adına **Sevim Kalman** bir konuşma gerçekleştirdi. Hapishane idarelerinin kendi yönetmeliklerine dahi uymadığını belirten Kalman, bu sürecin takipçisi olacaklarını belirtti. Kalman’ın ardından basın metnini okuyan **Semiha Köz**, “*Kadının sokağa çıkmasını, hakkını aramasını ve kendi hayatına dair söz söylemesini kabul edemeyen devlete, kadınlar en iyi cevabı Gezi İsyanı’nda barikatın en önünde direnerek verdiler/vermeye de devam edecekler*” diyerek kadın tutsaklara dönük

saldırılara sessiz kalmayacaklarını belirtti. Köz’ün ardından **Yeni Demokrat Kadın** adına konuşma gerçekleştiren **Rahime Karvar** ise hapishane idaresinin yönetmeliğinde ve iç tüzük maddelerinde bulunan kararları çiğnediğine dikkat çekti. Kadın tutsaklarla dayanışmanın önemine değinen Karvar, ilerleyen süreçte de Gebze Hapishanesi önünde olacaklarını belirterek tüm kamuoyunu kadın tutsaklarla dayanışma içinde olmaya çağırdı. Son olarak İHD Cezaevi Komisyonu adına **Hatice Onaran** bir konuşma gerçekleştirdi.

“Yaşasın kadın dayanışması!”

Mersin’de uzun süredir önümüze hedef olarak koyduğumuz fakat adım atmakta zorlandığımız YDK çalışması, YDK’nın özellikle son süreçte yaptığı eylemlerin verdiği motivasyon ile hızlandı. Bu süreçte ayrıca Amed’de yürütülen tacizci Av. Sedat Yurtdaş’ı teşhir çalışmalarının da bizi oldukça etkilediğini ifade etmeliyiz. Etrafımıza dönüp baktığımızda, taciz ve tecavüzün her yerde ama her yerde olduğunu görmek, önümüzde yapacak çok işin olduğunu bilmek önemliydi bizim için. Dolayısıyla ilk elden bir toplantı ve okuma çalışmasıyla başladık işe.

Amed’de Sedat Yurtdaş’ın işlediği taciz suçuna karşı YDK’nın başlatmış olduğu teşhir çalışması ve işleyen hukuki sürece katkı sunmak ve bu sürecin bir parçası olmak adına yaptığımız toplantıda, yerellerdeki kadın kurumlarından gelecek desteğin oldukça önemli olduğunu tartıştık. Bu sebeple başta kadın ve LGBTİ kurumları, Mersin ve Adana kadın platformları olmak üzere konuya duyarlı ve taraf olabilecek tüm kurumlarla konuşma kararı aldık. Başlatılmış olan imza çalışması kapsamında yaptığımız/yapacağımız görüşmelerden olumlu sonuçlar alıyoruz.

Mersin’de çalışma yürüten **Mersin 7 Renk LGBT Derneği**, Mersin Akdeniz Belediyesi İştar Kadın Danışma Merkezi, **Mersin Kadın Emeği Kolektifi** ve Barodan **Av. Cansu Anılan** metne imza atarak sürece müdahil olacaklarını ve destek sunacaklarını ifade etti. Ayrıca, konuyla ilgili Mersin Barosu ile yapılan görüşme sonucunda Mersin Barosu Kadın Komisyonu’nun Amed’de yürüten hukuki sürece müdahil olması talep ettik. Yakın zamanda onlardan da olumlu sonuçlar bekliyoruz. Üniversitede de **YDG Genç Kadın Komisyonu**’nun yapacağı kitle çalışması da bu konuda kamuoyu ve basınç oluşturma amacıyla önüne hedefler koydu.

Cinsiyetçi şiddet her yerde, bir şey yapmalı!

YDK’nın yayımlamış olduğu broşür başta olmak üzere çeşitli akademisyenlerin ve kurumların yayımlamış olduğu makaleleri birlikte okuyarak başladık işe. Okudukça, zaten bildiğimizi sandığımız meseleyi aslında kavramakta zorlandığımızı tespit ettik. Kim bilir (elbette biliyoruz) bizim şimdiye kadar ki atılığımızın en büyük sebebi de buydu.

Yaptığımız okuma çalışmasında, kadın ve LGBTİ bireylerin yanı sıra özellikle çocukların çok büyük sorunlar yaşadığını gördük. Çocuklar büyürken onlara nelerin öğretilip öğretilmemesi gerektiği üzerine somut davranış önerileri içeren makaleler, kendi ailemizdeki çocukların kendilerini koruyabilmeleri ve istismar edilmelerinin önüne geçilebilmesi için yapılması gerekenlerde çokça hatalar yapmış olduğumuzu fark ettik. Dolayısıyla kitle çalışmasının yanısıra psikolojik, pedagojik davranış değişikliği ve öğretimi konusunda bilgilenmemiz oldukça önemli.

Yine taciz ve tecavüze uğrayan kadınların ilk elden ne yapmaları, haklarının ne olduğu ve karakol vb. devlet kurumlarında karşılaşılabilecekleri zorluklar ve tacizler konusunda yapılması gerekenlerin de yer aldığı bir makale üzerine tartışırken, bu bilgileri yaygın ajitatif araçlarla kadınlara duyurabilmenin de etkili olacağını tespit ettik. Önümüzdeki süreçte de bu minvalde çalışmalarla örmeyi hedeflediğimiz mücadele hattımızla ilgili gelişmeleri haberleştirerek paylaşmaya devam edeceğiz.

Taciz ve tecavüze karşı suskun değil öfkeli, yalnız değil örgütlüyüz! Tacizci avukat Sedat Yurtdaş cezalandırılsın!

Yaşasın kadın dayanışması!

Mersin YDK

Neo-liberal birikim sürecinde yolsuzluk ve AKP

17 Aralık Operasyonuyla birlikte yolsuzluk bir kez daha gündem oldu. Herkesin gündemi yolsuzluk oldu fakat aynı biçimde değil. Sınıfsal konumlanışın ve siyasal duruşun seyrine göre yolsuzluğa karşı yaklaşım da farklılaştı. Düzen içi unsurlar AKP'yi salt kötü yönetimle suçlarken bu konuya dair yazıp-çizenler de yolsuzluğun nedenlerini yerinde kıyısından köşesinden bir üslupla düzeni ve devleti koruma tavrı sergiliyor. Operasyonlardan bir süre sonra AKP'nin de yönlendirilmesiyle, yolsuzluk bir kenara bırakılıp, Cemaat ve "Paralel devlet" tartışılmaya başlandı. Oldukça normal sıradan bir olay, olgu ya da davranışmış gibi gündemden düşürüldü.

1980'lerden bugüne hemen her hükümetin yolsuzluk yapması yolsuzluğun sıradanlaştığı anlamına gelmez, doğrudan neo-liberal politikalarla birlikte sermaye birikim sürecinin bir parçası olduğu anlamına gelir.

Neo-liberalizm uluslararası sermaye önündeki tüm engellerin kaldırılarak kuralsızlaştırılmasıdır. Uluslararası pazarda ve yarı-sömürge ekonomiler üzerinde bir kuralsızlık yaratmış, fakat uluslararası sermayenin önündeki tüm engeller kaldırılmıştır. Çünkü sermayenin önündeki en büyük engel yine sermayenin kendisidir.

Kapitalizmin aşırı üretim ve kâr hırsı onu daima yeni üretim alanı ve yeni pazarlar aramaya sürükler. Fakat artık eskisi gibi devasa kâr sağlayan ne üretim ne de pazar alanları var. Mevcut üretim ve pazar alanları da aynı işi yapan onlarca, yüzlerce meta üreticisi ve satıcısıyla doludur. Sistemin bu anarşik üretim yapısıyla birlikte, sermaye birikim süreci sorunsuz halden sorunlu hale gelir. Ekonomi yasalarının sermayeye tanıdığı sınırsız ve kuralsızlığın kaçınılmaz sonucudur bu.

Sermayenin önündeki en güçlü engeli (kendisine) rağmen ulusal ve uluslararası pazara da birikim sürecini sorunsuz yürütmesinin bir ekonomik bir de siyasal yöntemi bulunuyor. Ekonomik yöntemde, sermaye, piyasa koşullarında ekonomik üstünlüğünü, sermaye birikim düzeyini kullanarak, küçük sermayeleri ezer. Piyasa dışı-

na sürer. Daha büyük sermayelere karşı ortaklıklar kurar (tröst, kartel, konseryum) rekabet gücünü artırır. Siyasi yöntemde rekabet ettiği sermayelere karşı devlet bürokrasisini kullanarak kayırma-kollama gibi ayrıcalıklar kazanır. Rüşvet yoluyla elde edilen bu ayrıcalığın siyasal arenadaki ifadesi yolsuzluğun sermaye birikim sürecinin bir bileşeni haline gelmesidir.

1980 sonrası dönemde sadece Türkiye'de değil uluslararası alanda yolsuzluk hızla yaygınlaştı. Neo-liberalizm bir yandan sermayenin kuralsızlaştırılması iken diğer yandan uluslararası rekabetin de sertleşmesidir. Bu sert rekabette rüşvet, kayırma, kollama gibi yolsuzluk usulleri ayyuka çıkmış ve siyasal müdahale gerektiren bir çatışmaya dönüşmüştür. Öyle ki, uluslararası emperyalist bir kurum olan OECD, Rüşvet Üzerine Çalışma Grubu oluşturarak (1994'te) rüşvetin vergi indirimine tabi olmasına son verilmesini ve yabancı memurlara rüşvet verilmesinin suç sayılmasını gündeme taşıdı (BSB:2007). Yolsuzluk üç-beş kötü yöneticinin icraatı olmaktan çıkarak, sömürü çarkının bir dişlisi olarak uluslararası pazarda da daha çok pay sahibi olmanın aracına dönüştü.

Bu araç, neo-liberal politikalarla yeniden yapılandırılan yarı-sömürge ülkelerde hükümetleri, siyasal aktörleri, bürokrasiyi dize getirme ya da neo-liberal sermayenin artı-değer sömürüsü ve birikim sürecine uygun yönetimler oluşturmada etkin olarak kullanılan bir silaha dönüşmüştür. İstenmeyen siyasal yönetimin yaptığı yolsuzluklar gündeme taşınarak istenilen düzeye getirme ya da istenilen yönetimle değiştirmenin siyasal baskı aracı olmuştur.

Sermayenin neo-liberal birikim süreciyle birlikte, iktisadi ve siyasal gelişime paralel yolsuzluğun tanımı da genişlemiştir. Genel anlamda da haksız kazanç olarak bilinen yolsuzluk, devlet-sermaye arasındaki ilişkinin gayri meşru anlamında ulusal ve uluslararası rekabette

kapitalist sermayenin her türlü ayrıcalığı elde etme amaçlı devletle kurduğu ilişki biçimidir. Bu ilişki rüşvet, rant, kayırma ve kollama şeklinde tezahür ederken yolsuzluk kişisel, ailesel veya grupsal alandan çıkmış çok uluslu sermayenin azami kâr sağlama boyutuna ulaşmıştır.

Bu tanım çerçevesinde TC devletinin yolsuzluk karnesi yıldızlı "pekiyi"lerle doludur. Son 30 yıllık dönemde Turgut Özal hükümetinden R. T. Erdoğan hükümetine kadar hemen her hükümet yolsuzluk yapmıştır.

Devlet hiyerarşisindeki bürokrasi üyeleri, temsilcisi olduğu sermaye grubunun önündeki bürokratik (kanun ve siyasal düzen) engelleri kaldıran ya da kolaylık sağlayan ihale süreçlerinde kollama-kayırma gibi rantçılık yapan bir yapıya dönüşmüştür. Hemen her sermaye grubu devlet içerisinde, bakanlık düzeyinden en alt memur düzeyine bürokrata sahiptir. Bürokrasi içinde nüfuzu fazla olan sermaye grubu bugüne dek palazlanan sermaye grubu olmuştur.

1980 ve 90'lı yıllarda bürokratik nüfuzu daha az olan "Yeşil" Sermaye küçük ve orta işletme düzeyinde sermaye birikimi yapmaya çalışmıştır. AKP hükümetiyle birlikte bürokratik nüfuza da kavuşan bu sermaye 10 yıl içerisinde hem uluslararası pazara açılmış hem de önemli inşaat ihalelerini (üçüncü Havaalanı; Cengiz-Limak-Kolin ortaklığı, Haliçport; Cengiz-Taca-Galeri Ortaklığı, Van depremi sonrası inşaat ihalelerinin yandaşlara verilmesi gibi) kazanacak güce ulaşmıştır. Tam tersinden Koç Grubu, Doğan Grubu gibi yerleşik ve köklü uluslararası ortaklıkları olan sermaye grupları maliye denetimi gibi engelleyici ve uygulamalara maruz kalmıştır.

17 Aralık Operasyonu'yla ortaya çıkanlar, AKP'nin yaptığı ilk yolsuzluk değildir. Basına yansıdığı biçiminde birkaç iş adamı ve bakan oğullarının karıştığı ve kişisel çıkar

kar-kazanç amaçlı yolsuzluk olarak yorumlanırsa (ki AKP'nin derdi de budur) bu AKP'nin açıklaması anlamına gelir. AKP'nin içinde bulunduğu yolsuzluk, "haksız kazançtan" öte bir niteliktedir.

AKP hükümeti döneminde yapılan yolsuzluklar doğrudan sermaye birikim sürecine hizmet eden yolsuzluklardır. Örnekleri oldukça fazladır. Kamu ihalelerinde; alıcıya göre şartname düzenleme, ihale esnasında şartname değiştirme ve ihale koşullarını değiştirme, istenen firmaya koşulsuz satış yetkisi için ihale açma... Satış usullerinde; değeri düşük göstermek için değer yöntemine değiştirme, taşınmazları bütün halde değil parça parça aynı kişiye daha ucuz satma, aynı nitelikteki satış yerlerine farklı satış koşulları belirleme, özelleştirmeyecek yerleri özelleştirme kapsamına alma, Rekabet Kurulu gibi yetkili kurumların kararlarına uymama... (Ayrıntılı bilgi için BSB: 2007) gibi yöntemlerle rantçılık kayırma-kollama biçiminde onlarca yolsuzluk yapılmıştır. Yeşil Sermaye bu şekilde palazlanmıştır.

AKP-Cemaat çatışması olarak ifşa edilen yolsuzluk operasyonu elbette aynı zamanda AKP'ye siyasal müdahale anlamı da taşıyor. İç ve dış politikada kendi destekçileriyle de ters düşen AKP, izlemiş olduğu otoriter/tekçi siyaset nedeniyle istenmeyen konuma sürüklenmiştir. 10 yıllık hükümet döneminde belli bir nüfuza da ulaşan AKP hükümetini yıpratmak ve de devlet yönetimini değiştirmek amaçlı geçmiş dönemlerde olduğu gibi yine yolsuzluk siyasal bir silah olarak kullanılmaktadır. Bu silahı kullananların bizzat kendileri de bu düzenin bir parçası olarak farklı mecralarda yolsuzluk yapmadıkları veya yapmayacakları şaibesizdir.

17 Aralık yolsuzluk ve rüşvet operasyonu, salt AKP'nin yolsuzluğunu değil, yolsuzluğun neo-liberal sermaye birikim sürecinin ve de siyasal yönetimlerin bürokrasisinin bu birikim sürecine göre şekillendirilmesinde müdahale yönteminin bir parçası olduğunu bir kez daha açığa çıkarmıştır. Bu nedendir ki çok önemli olmakla birlikte yolsuzluğa karşı mücadele tek başına "Hükümet istifa" mücadelesi olmaz. Bu köhne düzenin tüm sömürü mekanizmalarına karşı tüm mücadele alanlarında yeni AKP'lerin çıkmasına dahi olanak tanımayacak daha güçlü ve daha örgütlü mücadele yolsuzluğun beynine inen balyoz olacaktır. Sakınmayınız!

BSB: 2007: Bağımsız Sosyal Bilimciler 2007 yılı raporu/TMMOB, Ankara 2007.

**AKP'nin yolsuzlukla mücadele söyleminin içeriği yeşil sermayenin birikim sağlamanın önünü açmak, bu kapsamda yapılan yolsuzlukların, daha fazla yolsuzlukla mücadele diyerek üstünü örtmektedir.*

Muhalefet mi, paralel politika mı?

Talihsiz birkaç söz

"Türkiye'de 3 koldan paralel devlet çalışması var. İlişkiler sabote edilmeye başladı. Sıradan lobiler değil. ABD'de Yahudi, Ermeni ve Rum lobileri stratejik ve taktik müdahale ediyorlar." (Öcalan'ın BDP Heyeti ile yapmış olduğu ilk görüşmeden, 23.2.2013)

"Türkiye'de resmi devletin dışında bir de oluşan paralel devletler vardır. Mesela Fethullah Gülen cemaati paralel bir devlettir. İsrail lobisi, yine milliyetçi Ermeni ve Rum lobileri paralel birer devlettir. Paralel devletlerin birbiriyle ortaklaştığı ciddi bir çıkar ilişkisi vardır. Paralel devletlerin resmi bir hukukları, anayasaları yoktur. Görünürde resmîyete kavuşmuş bir ordular da yoktur ama resmi olandan daha güçlü ve örgütlü bir güce sahiptirler. Özel Harp Dairesi ve JİTEM gibi güçler paralel devletin vurucu güçleridir, şimdi buna resmi kimlikli emniyet, polis ve yargı güçleri de eklenmiştir. Bunların bağlı kaldıkları hiçbir hukuk ve kural yoktur. Tüm savaş kurallarını kendileri belirleyip uyguluyorlar, kimseye de bir hesap vermiyorlar. Paralel devletin korkunçluğu esas burada ortaya çıkıyor. Paralel devlet Gladyo devletidir, NATO destekli cemaatin ve lobilerin illegal devlet örgütlenmesidir. Asıl amacı, Türkiye'nin demokratikleşmesini engellemektir." (Bese Hozat, KCK Yürütme Konseyi Eşbaşkanı, 8.1.2014)

"Bugün Türkiye'de yaşanan kaos baktığımız zaman devlet içerisinde Önderliğin de sık sık vurguladığı lobilerin var olduğunu rahatlıkla görebiliriz. Ermeni lobisi, Yahudi lobisi, Rum lobisi vardır. Bu lobiler bizzat Türkiye'de devlet içerisinde yuvalanmışlar. Devlet içerisinde etki yapabilecek lobi düzeyindedirler. Bu lobiler Kürt sorununun bu şekliyle çözülmesini kendi politik çıkarları için çok uygun görmüyorlar." (Rıza Altun, KCK Siyasi Komite üyesi, 10.1.2014)

İfade edememe mi, anlayış mı?

Yukarıda belirttiğimiz sözlerden Hozat'ın sözleri üzerine KCK Yürütme Konseyi üyesi Mustafa Karasu, sorunu, iyi ifade edememe sorunu çerçevesinde değerlendirirken ayrıca bu sözlerin cımbızlanarak anlam bütünlüğünden koparıldığını ileri sürdü. Oysa yukarıda "cımbızlayarak" sunduğumuz ve kronolojik olarak başka örneklerle daha geriye götürülebilecek bu sözlerin tam da bir anlam bütünlüğü gösterdiği ve bir anlayışın dolaysız tezahürü olduğuna şüphe etmek mümkün görünmüyor.

Yine Karasu, şüphe edenleri, kırk yıllık pratiğe bakmaya davet ediyor

Mademe Türkiyelileşme gibi bir dert vardır ve madem müzakere süreci kendinden menkul olmak üzere inişli çıkışlıdır: Birincisi tüm Türkiye halkını ilgilendiren ve genel olarak hassas olunan yolsuzluk meselesinde hükümete arka çıkmak nasıl bir Türkiyelileşme perspektifiyle açıklanabilir?

olsa da asıl olanın kötü bir pratiğe yol açacak bir anlayışı mahkûm etmek gerektiğini gözden kaçırıyor olmalı.

Bese Hozat'ın sadece bulunduğu makam dahi açıklamalarındaki yanlış ifade edememekle yorumlanamaz. Sorun ifade edememekten kaynaklansa Rıza Altun'un neredeyse aynı açıklamaları yapmasına gerek olmayacaktı. Ya da Karasu'nun buna ilişkin ikna edici bir açıklamasına halen ihtiyaç olduğu bellidir.

Öcalan son görüşmesinde bu tartışmaya değinip 19 Ocak'ın yıldönümünde Ermeni halkına yönelik bir mektubu yetiştireceğini söylemişti Mektup yetiştirdi ama Adalet Bakanlığı'nın engeline takıldı. Bir mektupla, bu anlayışı mahkûm etmek mümkünse de şimdiye kadar geliştirilen dil, buna mani olacak, aksini ortaya koyacak bir veri sunmamıştır.

Temsiliyet düzeyinde daha geri bir noktada olmasına rağmen Sırrı Sakık, 2012 Kasım'ında yapmış olduğu bir konuşmada bu kadar açıktan değil ama Ermenileri ve Rumları incittiği sözlerinden sonra hemen bir özeleştirici sürecine girebilmişti. Gerçekten de Sakık, Ermenilerin, Rumların yaşadığı acıyı nüfus bağlamında ele alarak Kürtlerle kıyaslamıştı "sadece". Özeleştirisinde ise sözleriyle kurduğu analoginin yanlışlığını belirterek özür dilemişti. Sakık'ın açıklaması bir "iyi ifade edememe" sorununun belli ediyordu.

Bilhassa Hrant'ın katledilmesinden sonra Kürtler arasında Ermenilere ilişkin empatinin geliştiği kolayca müşahade edilebilir. Bu empatiye rağmen merkezi düzeydeki anlayış, hitap ettiği kitlenin gerisine düşmüştür. Geri anlayışın kökenini sınıf bağlamında arayabiliriz ya da Kürtlerin Ermeni soykırımında aldıkları rolle ilişkili olarak tarihsel, duygusal ve kısmen

de iktisadî bir bağın neticesi olarak da görebiliriz. Ancak sorunun kaynağını, yurtsever hareketin çok sevdiği bir kavramla reelpolitığın bir gereği ve politikanın üzerinde şekillendirildiği ideolojik zeminde aramak daha doğrudur.

Reelpolitik – Müzakerenin gereği

Müzakere sürecinin inişli-çıkışlı olacağı ve hatta provokasyonlara açık olduğu bu sayfalarda da işlendi daha önce. Taraflardan Kürt Hareketi de yayınlarda, panellerde ve diğer ülke deneyimlerinin aktarıldığı diğer süreçlerde müzakere süreçlerinin kırıcı çizgilere olanak tanımadığını ifade ettiler. Ayrıca her müzakere sürecinin kendi özgü koşulları ve seyrinin bulunduğunu da...

Müzakere sürecinin, önce Gezi İsyanıyla daha sonra da yolsuzluk operasyonlarıyla hükümet tarafından hiçbir adım atılmadan fiilen dondurulduğu bir sürece tanıklık ettik. Şayet Kürt tarafı, AKP hükümeti düşerse müzakere süreci sekteye uğrar ya da biter diye kaygılanıyorsa, Kürt meselesinin cumhuriyetle yaşatıldığını, çözüm sürecinin bir

devlet politikası olarak ortaya konduğunu, AKP her ne kadar devleti temsile kabil bir güç olsa da hükümet olarak varlığının sadece sürecin ivmesini etkileyebilecek bir düzeyde olduğunu görmüyor demektir. AKP'nin nasıl bir ivme tuttuğu ortadadır. Yolsuzluk operasyonu üzerine Ergenekon ve Balyoz davalarında hemen yeniden yargılama yolunu açabilecek yasal düzenleme üzerine çalışması bile üç yılı aşan müzakere sürecinde gösterdiği etkinlikten daha fazladır.

Madem Türkiyelileşme gibi bir dert vardır ve madem müzakere süreci kendinden menkul olmak üzere inişli çıkışlıdır: Birincisi tüm Türkiye halkını ilgilendiren ve genel olarak hassas olunan yolsuzluk meselesinde hükümete arka çıkmak nasıl bir Türkiyelileşme perspektifiyle açıklanabilir? İkincisi, müzakere çift taraflı yürütülüyorsa inişli-çıkışlı oluşunu belirleyecek olan iki tarafın da tasarruflarıyla ilgili değil midir? Süreç sekteye uğramasın diye muhalefeti terk etmek kalıcı bir hâl aldığında bunun reelpolitik, süreçle ilgili değil de **ideolojik hatla** ilgili olduğu inkâr edilebilir mi?

Dün kirli işler "derin" devlete havale edilip devlet temize çıkartılıyor, bugün derin olanın yerine "paralel" olan geldi ve yine devlet temize çıkarılmaya çalışılacak. Bunu Kürt hareketi, kendi derdi olarak görme eğilimini sergilerken yıllarca Kürdistan'da derin-merin bir tek devlet biçimini, Kontrgerilla Devletini gören Kürt halkına derinlik ve paralellik açıklaması yapmak asıl açıklanmaya muhtaç olan şey değil midir?

Diyelim ki, bu süreç, gerçekten çok önemlidir ve varlık koşulu hâline gelmiş muhalefet etmekten dahi imtina etmeyi koşullamaktadır: Bu defa Ermenilere ve Rumlara yönelmiş bu devletlû dil hangi gerekçenin sonucudur? Yıpratılmamaya çalışılan AKP'nin, paralel addedilen Cemaatle kardeşliği "AKP Kürtlere tüm haklarını tanımak istiyor" diye bitmedi herhâlde. Ki bu bile bu dili makul ve makbul kılmaya yetmez/yetmiyor.

Hamburg Rote Flora'da basın toplantısı gerçekleştirildi

Hamburg'da 21 Aralık'ta Rote Flora Kültür Merkezi'nin korunması için yapılan yürüyüşe polis saldırısından sonra birçok gelişme olmuş, Rote Flora'nın olduğu semt başta olmak üzere, polis tarafından üç semt yasak bölge ilan edilmiş ve burada adeta terör estirilmişti. Yaşanan süreç hakkında bilgi vermek için 16 Ocak günü saat 10.00'da bir basın toplantısı gerçekleştirildi. Çok sayıda kurumun katıldığı bu toplantıda ATİF de merkezi olarak yer aldı.

Basın toplantısına, Rote Flora Avukatı **Andreas Beut** ile birlikte, basın temsilcisi, Otonom gruplar adına bir temsilci, bilgi merkezi temsilcisi, Rote Flora Kültür Merkezi temsilcisi katıldı. Toplantıda ilk sözü alan **Avukat Andreas Beut** 21 Aralık gününden itibaren yaşanan süreci özetleyerek polis yürüyüşe katılanlara yönelik iddialarına da yanıt verdi. Beut, "Polisin, yürüyüşçülerin trafiği engellediği gibi bir bahanesi basına yansıdı. Fakat yürüyüş başlamadan önce zaten ana cadde çift taraflı trafiğe kapatılmıştı. Yani bizim trafiği engellememiz söz konusu değildi, çünkü polis zaten trafiği durdurmuştu.

Polisin basına yaptığı diğer bir açıklaması da karakola yapılan saldırıdır. Bu tamamen asparagas bir

haberdır ve bilinçli yapılmaktadır. 28 Aralık'ta polis karakolunun önünde bir grup protesto gösterisi yaparken, 200 metre ileride

iki kişi bir polise saldırmış. Polis bunun Rote Flora eylemcilerinin üzerine atmıştır. Daha sonra yapılan basın açıklamalarında bunun böyle olmadığı deşifre edilince, daha sonra iç işleri senatörü bu saldırıyı sarhoş bir kişi tarafından da yapılmış olabileceğini belirtmek zorunda kaldı" derken, tehlikeli bölge ilan edilen 3 semtte denetimi elde tutmaya gücünün yetmemesi üzerine polis bu kararı kaldırdığını söyledi.

Bilgi merkezi temsilcisi de yaptığı konuşmada Hamburg'da son olağan üstü bölge uygulamasının 1945 yılında uygulandığını, üç semtte tehlikeli bölge ilanından sonra, birçok insanın telefonlarının, iş yeri ve evlerinin dinlenerek adeta terör estirildiğini söyledi.

Otonom Grupları temsilcisi yaptığı konuşmada, bu saldırıları gündeme getiren süreci aktararak, evlerinin yıkılmasına karşı mücadele hakkında bilgi verdi. Temsilci süreci şu şekilde özetledi: "Hamburg'da politik arenada; Esso evleri yıkımına karşı mücadelede, Lampadusa mültecilerinin mücadelesi ve Rote Flora direnişi önemli yerde duruyor. Yıllardır Esso evlerinde kalan kiracılar ödedikleri paralarla bu şirketi zengin etmişlerdir. Bugün de bu insanlar evlerinden çıkartılmak isteniyor. Bu insanlar da evlerinden çıkmak istemiyorlar ve buna karşı mücadele etmektedirler. Lampadusa mülteciler ülkelerindeki savaştan, işkenceden ve katliamlardan kaçarak buraya sığınmışlardır. Onların ülkelerinde yaşananların sorumlularında birisi de Alman devletidir. Bizler militan bir şekilde bu talepler için mücadele etmekteyiz."

Rote Flora temsilcisi de Rote Flora'nın müze olarak kalmasından yana olmadıklarını, buranın canlı bir şekilde yaşatılmasını savunduklarını söyleyerek, polis bu alanı boşaltmak için geldiğinde tüm güçleriyle savunmada olacaklarını ifade etti.

ATİF: "Yaşasın Rote Flora!"

H. Merkezi: Almanya'nın Hamburg kentinde bulunan Rote Flora Kültür Merkezi boşaltılmak istenmiş ve bu yüzden de şehirde uzun süreli protestolar yaşanmıştı. Daha sonraki süreçte ise bunun intikamını almak isteyen Almanya devleti, bölgedeki tüm muhalif güçler ve göçmenler üzerinde terör estirmiş ve burayı "tehlikeli bölge" ilan etmiştir. **Almanya Türkiyeli İşçiler Federasyonu (ATİF)** tarafından yapılan konuyla ilgili açıklamayı paylaşıyoruz:

"Hamburg'da çeşitli otonom, solcu ve anti-faşist gruplar tarafından kullanılan Rote Flora Kültür Merkezi Hamburg emlak ve finans dünyasını yıllardır rahatsız etmektedir. Bu yüzden devlet burayı boşaltmak istemektedir. Rote Flora 'yok olmalıdır', çünkü lüks metropollerin azami tüketim ve kârı için tüm dünyada süre gelen dönüştürmeye karşı ayak diretmektedir. 'Yok olmalıdır', çünkü burjuvazinin şehir ve il politikaları için belirlemiş oldukları kıstasların önünde engel teşkil etmektedir. 'Yok olmalıdır', çünkü inatçı ve alternatif bir proje olarak Hamburg'un 'modern şehir' görünümünün üzerine gölge düşürmektedir ve Hamburg polisinin ırkçı ve faşizan zihniyeti ile uyuşmaktadır.

Bu yüzden sermaye egemenleri Rote Flora ve işgal edilmiş

Esso Evleri'ni boşaltmak ve yok etmek istemektedirler. Bağımsız ve otonom bir Rote Flora yerine, Sternschanze bölgesindeki kira fiyatlarını olabildiğince artırmak için daha kazançlı yeni projeler yoktan var edilmek istenmektedir. Hamburg polisinin gericisi yasalara dayanarak yaptığı keyfi kontroller sonucu Hamburg'da göçmenlerin, solcuların ve yoksulların yoğun olarak yaşadıkları üç semti 'tehlikeli bölge' ilan etmesinin hiçbir yasal dayanağı olmadığı gibi Alman Anayasası'na da aykırıdır aynı zamanda.

Ama hedef göçmen, solcu, antifaşist, sosyalist ve komünistleri baskı altına almak olduğunda her zaman olduğu gibi Alman devleti bu sefer de 'özel hukuk' uygulamıştır. Kültür merkezinin kapatılmasına tepki olarak kitle halinde dayanışma ve protesto gösterilerinin ardından Hamburg'da Sankt Pauli, Schanzenviertel ve Altona'da bazı bölgeler 'tehlikeli bölge' ilan edilerek temel insan hakları 'özel hukuk' yoluyla ihlal edilmiştir. Polise özel hakmış gibi gösterilen bu yeni baskı metotları, kapitalist üretim sisteminin insan haklarını modern bir biçimde ihlal etmesinden başka bir şey değildir aslında. Her şeye rağmen Hamburg'da binlerce insan bu baskı furyasına ve her türlü riyakar politikalara karşı direnmektedir.

Biz Almanya'daki en eski işçi federasyonlardan biri olarak Hamburg'daki Rote Flora ve diğer işgal edilmiş Esso evlerine karşı sürdürülen saldırıların ve baskıların derhal durdurulmasını talep ediyoruz. Bu merkezlerin maruz kaldıkları eziyetlerden ve baskılardan aynı zamanda

SPD'yi suç ortağı olarak görüyor, farklı düşünen, alternatif yaşam tarzını benimseyen insanlar üzerindeki haksız ve adeletsiz uygulanan güvenlik politikalarının derhal son bulmasını talep ediyoruz. Biz Rote Flora ve benzeri alternatif kültür merkezlerini otonom, antifaşist, anti-ırkçı ve yaratıcı yaşam alanı haline getirmek isteyen insanları destekliyor ve bir kez daha Türkiye'de AKP hükümetinin yapmak zorunda kaldığı acı tecrübeyi hatırlatıp 'rüzgar eken fırtına biçer' diyoruz. Emekçilerin, farklı ve ileri görüşlü insanların gerçek anlamda kurtuluşları, özgürlük mücadelesi için daha fazla cesareten geçer. Bunu çok kısa bir süre önce çeşitli Arap ülkelerinde, Brezilya'da, Yunanistan'da ve Türkiye'deki olumlu gelişmeler göstermiştir.

Bu yüzden taleplerimiz şunlardır:

Rote Flora, Esso Evleri ve benzeri projelere özgürlük!

Pahalı ve kapitalist mega projeler yerine ucuz ve sosyal ikamet olanakları!

Göçmenlere ve ilticacılara sınırsız oturma ve çalışma izni!

'Tehlikeli bölge' uygulamasının kaldırılması!

Her yer Rote Flora, her yer direniş!

Yaşasın enternasyonal dayanışma!

"İnsanlık dışı toplama kamplarına hayır!"

Zürih: İsviçre devleti tarafından ilticacılara yönelik yapılan ve toplama hapishane statüsünde olan kamplara karşı 11 Ocak günü anti-faşist gruplar tarafından Zürich şehrinde bir eylem gerçekleştirildi. **Plattform Gegen Rassistische Repression Zürich** tarafından gerçekleştirilen eyleme **İsviçre Türkiyeli İşçiler Federasyonu (İTİF)** olarak katılım sağladı.

Helvetiaplatz'da başlayan yürüyüş yaklaşık 3 saat sürdü. Zürich'te bulunan hapishane, polis merkezi vb. yerlerin

önünde, kampları kınayan çeşitli açıklamalar yapıldı. Polisin "olağanüstü önlemler" olarak saldırıya hazır beklediği eylemde "Kein Mensch ist illegal", "Hoch die internationale Solidarität" gibi sloganlar atıldı.

"Kamplar, Nazi kamplarını aratmıyor"

Zürih-Altstetten Juchhof-Areal'da açılan kamp (Lager) 300 kişilik olup, buraya konan göçmenlere, günlük 3 Frank ve- rilmekte ve telefon dahil hiçbir

hakları bulunmamaktadır.

22 kişilik odalarda yaşamak zorunda kalan insanlara, içeri giriş ve çıkışlarda sürekli aramalar yapılmakta ve akşam saat 20.00 ile sabah 07.00 arası dışarı çıkışlar yasaklanmaktadır. Kampın etrafının dikenli tellerle çevrilmesi ve diğer tüm uygulama biçimlerine bakıldığında Nazi döneminin toplama kamplarını anımsatmaktadır. Zira kul- luk kuvvetlerinin kampta bulunanlara yönelik şiddet uyguladıkları ve birçok keyfi muamele yaptıkları bilinmektedir.

GÖREV VE YAŞAM...

Demokratik Devrimin çok yönlü, çeşitli, zorlu ve onurlu görevleri başarılı bir şekilde yerine getirilmeden ilerleme ve gelişme mümkün olamaz. Bu görevin tam ortasında ve merkezinde bizlerin, militanların yaşamının devrimleşmesi vardır. Yoldaşları ve kitleleri toplumsal her konu ve sorun hakkında doğru bilgilendirmek, analitik tarzda düşündürmek, devrimci tavır aldirtmak, örgütlemek, harekete geçirmek vazgeçilmez bir görevdir. Doğruyla yanlış, haklıyla haksız, devrimci olanla olmayan arasında doğru ve zamanında ayırım yapabilmek ancak sağlam bir dünya görüşüne ve proleter sınıf bilincine sahip olunarak sağlanır. Kitleleri ve yoldaşları egemen sınıfların burjuva düşüncelerinin etkisinden kurtarmak için sürekli ve düzenli bir şekilde eğitim bilinçlendirme için örgütlü ve devrimci bir yaşam sürdürmek gerekir. Çünkü zorlu bir görev sağlam bir bilinç, örgütlü bir yaşam, sıkı disiplinli bir çalışmayla başarılır. Devrimci görevden bahsedildiği yerde devrimci bir yaşamdan, sıkı ve disiplinli bir çalışmadan bahsediliyor demektir.

Kendimizi, yoldaşları ve kitleleri eğitmek, bilinçlendirip örgütlemek, sağlam ve devrimci düşüncelere sahip olmalarını sağlamak, stratejik bir görevdir. Bu görev sınırlı bir zaman dilimine sıkıştırılmaz. Bu görevi yerine getirirken proleter devrimcilerin yaşamı çok önemli bir yerde durmaktadır. Eğer yaşamımız devrimci görevleri yerine getirmek için örgütlenip, düzenlenmemişse buna uygun eğitilip disipline edilmemişse, devrimci görevleri yerine getirmek için konumlanmamışsa görevlerin başarılı şekilde yerine getirilmesi mümkün olamaz.

Görevlerin nasıl, hangi şekilde yapılacağı hakkında bilgi sahibi olmak önemlidir ancak yerine getirilmesi için de **güçlü bir irade** ve **disiplin** sahip olmak gerekir. Düzensiz ve dağınık yaşayan, gününbirlik, anlık hareket eden, disiplinsiz, gevşek çalışan, plansız ve programsız yürüyen bir militan, devrimci görevleri yerine

getiremez. Zorlu ve riskli görevler örnek militan bir yaşam, disiplinli, planlı bir çalışmayla başarılır. Zaten en büyük sorun ve sıkıntı devrimci yaşamın, görev ve sorumlulukların yerine getirilmesine göre örgütlene-memesi, planlı ve disiplinli çalışmanın ortaya çıkarılması için düzenlenememesidir.

Elbette, içinden çıkılan toplumsal gerçeklik gözönünde bulundurulduğunda bu hastalılardan ancak uzun süreli bilinçli ve örgütlü bir çalışma ve mücadeleyle kurtulmak mümkündür. En zorlu, en sancılı ve en can sıkıcı mücadele kişinin kendi içinde başlatıp yürüttüğü **iç mücadeledir**. Bu mücadele proleter bilimden, devrimci örgütten bağımsız ve ondan kopuk ele alınıp sürdürüldüğünde başarısızlık kaçınılmaz olur. Militanları sisteme ait olan düşünce ve duygulardan temizleyecek, bencillik, bireycilik, darlık ve sınırlılıktan kurtaracak olan proleter bilimle kurulacak düzenli ve sistemli ilişkidir, sürdürülecek sınıf savaşıdır, proletaryanın devrimci örgütüdür.

Yaşadığı, çalıştığı iş-okul-fabrikatölye-ev-büroda, faaliyet yürüttüğü alanda yakınındakilere, çevresindekilere örnek olamayanlar, emekçilerin güvenlerini kazanamayanlar, onları etkileme, değiştirme, dönüştürüp devrimleştirme sürecine sokamaz. Bu görevler sağlam bir kişilik, güçlü bir iradeyle başarılır. Yaşamdaki devrimci duruşla, yürütülen sıkı çalışmayla savunulan davanın, kurmak istenilen demokratik devrimci toplumun, yaratılmak istenen yeni insanı olunabilir. Kitleler içinde çekim gücü olunabilir. Bunun için sözünün sahibi olmak-mert-yiğit, çalışkan ve dürüst olmak gibi devrimci karaktere sahip, gerekir. Verdiği sözü yerine getirmek için fedakarca çalışmak, sınırsız bir fedakarlık ortaya koymak, zamanını verimli ve üretken şekilde değerlendirmek, yapılması gereken görevleri aksatmadan, ertelemeden zamanında en iyi şekilde yapmak her süreç ve dönemde yerine getirilmesi gereken görevlerdir.

En zorlu, en sancılı ve en can sıkıcı mücadele kişinin kendi içinde başlatıp yürüttüğü **iç mücadeledir**. Bu mücadele proleter bilimden, devrimci örgütten bağımsız ve ondan kopuk ele alınıp sürdürüldüğünde başarısızlık kaçınılmaz olur.

Bugün devrimci görüşlere sahip olmak kadar devrimci bir yaşama sahip olmak önemli bir yerde durmaktadır. Bir militanı anlamak, tanımak, değerlendirmek için onun yaşamına bakmak gerekir. Konuşmasından, sarf ettiği sözlerden, verdiği vaatlerden çok yaşamına bakmak gerekir. Nasıl yaşıyor? Nasıl çalışıyor? Görevler yaklaşımı nasıldır? Bir gününü, yaşamına ait anları nasıl değerlendiriyor? Ne üretiyor? Ne kadar üretiyor? Yaşamda, mücadele içinde nasıl bir ağırlık teşkil ediyor? Çevresindekilere ne kadar örnek ve nasıl bir model oluyor? Yaşadığı çalıştığı ortamda, alanda ne kadar seviliyor? Ne kadar değer veriliyor? Sözlerine ne kadar güveniliyor? Yaşamda etki gücü nedir? Yoldaşlar, savaşçılar arasında ne kadar etkileyici, harekete geçirci, geliştirici, ilerletici, birleştirici rol oynuyor? Ortamı ne kadar devrimleştiriyor? Sürece ve geleceğe ilişkin plan ve projeler oluşturabiliyor mu? Sorunların çözümü için ne kadar yoğunlaşıyor? Örgütlenme, sevk ve harekete geçirme gücü nedir? Bulunduğu ortamda yoldaşlarını ne kadar geliştiriyor, devrimleştiriyor, birleştiriyor? Gün içinde ne kadar zamanını kolektif-bireysel politik çalışmaya ayırıyor? Düzenli-süreklili politik çalışma yürütüyor mu? Yoksa canı isteyince, ihtiyaç duyunca mı çalışma yürütüyor? Ne kadar okuyor? Politik çalışmada yoğunlaşma düzeyi nedir? Kendisini hangi konularda ne kadar geliştiriyor? Yoldaşlarını politik çalışmalar yürütmeleri için ne kadar harekete geçiriyor, nasıl bir çaba ortaya koyuyor? Hata ve eksikliklerini ne kadar kabul ediyor, ne kadar dürüst ve samimi bir şekilde öz eleştiriyor?

Sorular çoğaltılabilir. Ancak unutmamak gerekir ki bu soruları öncelikle kendimize sormalıyız. Bir sorun ve sıkıntı yaşandığında öncelikle kendimizi sorgulamalı ve düzelme ve devrimleşmeyi öncelikle kendimizden başlatmalıyız. Kendisini düzeltip devrimleştirilemeyen, başkalarını düzeltip devrimleştirilemeyen, başkalarını devrimleştirme çalışması yürütme-

yen kendisini devrimleştirme ihtiyacı hissedemez. Bunun zorunluğunu öncelikle kendisinden başlatılabilir başarıyı kucaklayabilir.

Kendini devrimleştirilenler, dünyayı devrimleştirirler.

KAVGADA ÖLÜMSÜZLEŞENLER

Ali Haydar Yıldız: Aslen Dersim-Mazgirtli olan Ali Haydar Yıldız, Elazığ ilinin Palu ilçesi Erturan köyünde dünyaya geldi. 1970'li yıllara gelindiğinde kendi yaşamından çok iyi bildiği açlığın ve sefaletin sorumlularına karşı kin ve öfkeyle mücadele etmeye başladı.

Çeşitli milliyetlerden Türkiye halkını kurtuluşa götürecektir yegane güç olarak inandığı Proletarya Partisi'nin kurucuları arasında yer alarak bu davaya katkısını en üst düzeyde gösterdi. 24 Ocak 1973 günü Haydaran Dağları'nda bulunan bir kömde yaşanan çatışmada şehit düştü.

Hazro Şehitleri: 24 Ocak 1981 tarihinde Amed Hazro'da bir ihbar sonucunda faşist TC'nin attığı pusuda Haydar Aslan ve İhsan Parçacı uzun süren bir çatışma sonucunda şehit düştüler. Haydar Aslan ve İhsan Parçacı'yı ihbar eden Kırmataş köyü muhtarı Teyfik Keletoğlu 13 Temmuz 1981 tarihinde Proletarya Partisi gerillaları tarafından cezalandırılmıştır.

Yusufeli Şehitleri: 3 Ocak 1994'te Nilüfer Atav'ın şehit düşmesinden sonra gerilla birliği Yusufeli Karakolu'nu basmaya karar verir. Kamulaştırılan bir minibüsle yola çıktıklarında aramaya denk gelince 24 Ocak 1994 tarihinde Artvin'in Yusufeli ilçesinde TC güçleri ile gerillalar arasında çatışma çıkar. Çıkan çatışmada Karadeniz Bölge Komutanı Erhan Öztürk, Bölge Komutanı yardımcısı Hasan Özdoğan, Siyasi Komiser İhsan Şimşek ve Muharrem Kaya Karadeniz'i kızıştırarak şehit düşer.

"Ölümsüzlerin talimatını uygulamaya kilitlemiş cüret ve kararlılıkla savaşı büyütelim!"

H. Merkezi: Devrim ve Komünizm Şehitlerini Anma Haftası'na ilişkin **Türkiye Komünist Partisi/Marksist-Leninist Merkez Komitesi** tarafından bir açıklama yayımlandı. "*Devrimci, komünist hareketin dünya ve ülkemiz topraklarında ölümsüzlüğe uğurladığımız ihtilalci komünist önderlerini, yılmaz kadro ve savaşçıları, isimsiz kahramanlarını anacağız ocak ayına girmiş bulunuyoruz*" sözleri ile başlatılan açık-

lamada, "*devrim ve komünizm gibi soylu bir amaç uğruna yola çıkanların yükü, ölümsüzlüğe kavuşanlara, tüm insanlığa armağan edecekleri devrimle ödenmiş sayılacaktır*" denildi.

"*Gezi İsyanı on yıllardır mayalanan halkımızın öfkesini faşist baskı ve zorbalık karşısında fırtınaya çevirmiş, kitlelerin yığınsal katılımı, AKP'de vücut bulan faşist Türk devletini şaşkınlığa, dahası korkuya sürüklemiştir*" denilen

açıklamada, Gezi İsyanı şehitlerinin de ödenen bedellerle zincirin son halkasını oluşturduğu vurgulandı ve "*İktidarlarını ve varlıklarını asalakça halkımızın kanını emmeye adanmış halk düşmanlarının; işçilerin, emekçilerin ve yoksulların emeğinden çaldıklarının hesabını sormak için, yolsuzluk, rüşvet ve sömürüyle ayakta tuttukları saltanatlarını kitlelerin devrimci öfkesiyle birleşerek, başlarına yıkmaya seferber olalım*"

çağrısında bulunuldu.

Son olarak, devrim şehitleri gibi fedakar, alçakgönüllü, mütevazı, düşman karşısında uyanık ve inisiyatifli olmaya çağrı yapılan açıklama "*Onlardan öğrenerek, bilgilerleriyle aklımızı ve yüreğimizi ısıtarak, açtıkları yolu kitlelerin öfkesiyle devrime bağlanan kızıl koridora çevirerek, yaşamda ve kavgada ölümsüz yoldaşlarımızı var edelim, var olalım*" sözleri ile sona erdi.

Dalaşta itibarsızlaştırılan bir gerçek: Hasan Sabbah ve Nizariler

Nizarilerin en güçlü olduğu bu dönemdeki önderleri Raşideddin Sinan'dır.

İran Nizarileri ve Hasan Sabah Nizari İsmaililerin efsanelere konu olan tarihi, Hasan Sabbah'ın 1090 yılında Alamut Kalesi'ni ele geçirmesiyle başlar. 1072 yılında mezhebe katılan Sabah Fatimi halifeliğine biat etmiş bir dai (davetçi) olarak örgütlenme ve propaganda çalışması yürütüyordu. Eğitimi için Mısır'a gittiğinde farklı düşünce akımlarıyla tanışmış, Fatimi halifeliği içinde Şiat mezhebinin yanlış yorumlandığını ifade etmiş ve muhalif kimliği nedeniyle Mısır'dan kovulmuştur.

On yılı aşkın bir süre boyunca Suriye ve İran'da dolaşarak, İsmailileri, kendisinin Muhammed İbn Nusayr'den etkilenecek ilan ettiği "Yeni davet"e çağırmıştır. Alamut'u ele geçirmesiyle İran'daki yeni İsmaili davası, Selçuklu ve Sünni egemenliğine karşı açık bir isyana dönüşmüştür. Kısa bir süre içinde İran'ın çeşitli bölgelerinde pek çok kale, köy ve kasaba İsmaililerin eline geçti.

Bu süreç, İran Nizarileri'nin giderek büyüdüğü bir süreçtir. Ancak ne var ki, Sabbah resmen olmasa da fiilen Mısır'dan bağımsız hareket ediyordu. El Mustansır'ın ölümünün ardından başa geçmesi gereken kişi Nizar'ın, hapsedilmesi ve zindanda öldürülmesi ile Sabbah Nizar'a bağlılık yemini ederek, tamamen bağımsızlığını ilan etti. Böylece Merkezi Alamut olan bir Nizari devleti ortaya çıktı.

Kendi içinde dailer kuran İran Nizarileri, kısa süre içinde Suriye'de de örgütlenerek, Akdeniz kıyısında bulunan Cebel Bahra bölgesinde bir devlet daha kurdular. Egemen oldukları topraklarda eşitlikçi topluluğun çıkarlarını esas alan, adil ve katı bir hüküm sürerken, bu kurtarılmış bölgeleri aynı zamanda Selçuklu topraklarında verdikleri mücadelenin bir üs alanı olarak kullandılar. Nizariler tarihleri boyunca Selçukluların pek çok saldırısına ve Sünni ulema tarafından kışkırtılan kıyımlara uğramışlardır. İslamiyet'in resmi çizgisinin gerçekleştirdiği kıyıma karşı açıktan bir isyan olan Hasan Sabbah seçilmiş fedailerini ile gerçekleştirdiği suikastlarla düşmanlarının manevi yatını bozmuştur.

Hasan Sabbah'ın 34 yıllık yönetiminin ardından onun sergilediği önderlik düzeyinin devamı gelmedi. Sabbah'ın ardından şeyh olarak başa gelen 2. Hasan Sunni şeriatını tanıyan bir **takiye** sürecine girdiler.

Marco Polo'nun asistinde Erdoğan'ın forvet performansı Şu bir gerçektir ki kendisine karşı gelişen başkaldırıyı itibarsızlaştırma bir devlet geleneğidir. Hasan Sabbah ve

mücadelesi de bundan payını almıştır.

Birçok tarih yazımına göre Hasan Sabah, erişilmez dağların zirvesindeki kalesinde yaşayan ve kendisine ölüme bağlı fedailerden oluşan bir suikast birliğinin lideri, bir tarikat şeyhi olarak bilinir. Bu tasvire göre birçok Selçuklu yöneticisi ve haçlı komutanı Sabbah'ın fedailerinin hançerinde can vermiştir. Rivayet odur ki "*Hasan Sabah fedailerini afyonla sarhoş ederek kendine bağlar. Kalesinde inşa etmiş olduğu hurilerle dolu gizli bahçede gözlerini açan afyonlanmış fedai, kendisini cennette zanneder. Cennetin de cehennemin de şeyhin iki dudağı arasında olduğunu düşünür. Şeyhe sadakat yolunda ölüm cennete açılan kapıdır, şeyhin bir lütfudur. Hak etmek için şeyhin emirlerini gözünü kırpmadan yerine getirir. Bu tarikatın üyeleri afyon kullanmalarından dolayı 'haşişiler' olarak bilinir.*" Suriye Nizarileri hakkındaki iddiaları aynı şekilde İran Nizarilerine uyarlayan Marco Polo "Hasan Sabbah ve Cennet Bahçeleri" gibi bir safsatanın yaygınlık kazanmasındaki baş kişidir. (**Marco Polo'nun seyahatnamesinden aktaran Bernard Lewis/Haşişiler/ Kapı yayınları, Syf. 10**)

Tüm bunlar çarpıtma ile malul bir hayal gücü pazarlamasıdır. Hasan Sabbah'ın emrinde fedailerin olduğu bir gerçektir. Ancak bunların afyon ile uyuştulduğu bir safsatadır. Gerçek Kerbela ile şehitlik ve şahadetin anlam kazanması ve dava uğruna şehitliğin kutsal sayılmasıdır. Bu Nizari fedailerinin açısından bir merteye olmuştur.

Aslında gerçek, Hasan Sabbah ve Nizarilerin Sünni şeriatına karşı muhalefetin en etkin, kuramsal, siyasal ve örgütsel bakımlardan en bütünlüklü ve radikal kanalı olmasıdır. Sayısız kıyıma uğramış bir Batını inancın siyasi bir mücadele biçimi olarak suikastlarla, kendisine Abbasi halifeliği ve Selçuklu egemenliğinin kuşatması altında bir var olma alanı açmasıdır gerçek. Bugün Erdoğan ve avanesinin, Cemaat ve mürettebatının ağzında bir hakaret sözü haline gelen Hasan Sabbah ve Nizariler, esas itibarı ile hâkim devlete karşı açıktan bir başkaldırıdır. Selçuklularda Bâtını inançlara reva görülen katliam bugün ülkemizde Alevilere reva görülmektedir. Maraş, Sivas, Dersim, Koçgiri ve daha birçok katliam tarihten devralınan bir mirastır. Bu mirasın kökeninde ise bir isyan yatmaktadır miras edinilmesi gereken. O da Hasan Sabbah gerçeğidir.

Yaralanılan Kaynaklar:

Bilim ve Gelecek Dergisi/Sayı 86
Hasan Sabbah Gerçeği Faik Bulut
Haşişiler/Bernard Lewis/Kapı Yayınları
Nech'ul Belağâ/Beyan Yayınları

Paralel devlet olarak ortaya sürülen ve amacı devletin kirliliğini gizleme olan açıklamaların ardı arkası kesilmiyor. Elbette bu açıklamalardan ortaya dökülenler, kitlelerin zihninde bilince dönüşmeli. Bu dönüşüm tarihten bugüne devlet gerçeğinin teşhididir.

AKP grup toplantısında Erdoğan, Cemaat'i kast ederek "*Tarihte de bunu gördük. Haşhaşiler denilen örgütün devlet bünyesini nasıl ele almaya çalıştığını gördük. Bizim devletimiz böyle sızıntılara geçit vermedi, vermeyecektir.*" (14. 01.2014) şeklinde bir açıklama yaptı. Bu açıklamaya karşı Cemaat cephesinden "*Hiçbir zaman haşhaşiler diye tabir edilen karanlık örgüt olarak tarihe geçmiş olan, hedefleri cinayet olan ve bütünüyle toplumda bir virüs olarak tarihe geçmiş olan bu katiller topluluğuyla hizmetin telif edilmesi söz konusu olamaz*" (15.01.2014) şeklinde bir açıklama geldi.

Cemaat ile AKP arasında yaşanan dalaşın bir malzemesi haline getirilen **Hasan Sabbah** ve mezhebi, tarihten bugüne çeşitli karalamalarla gündeme gelmiştir. Hasan Sabah deyince aklıma gelen ilk roman olan **Alamut Kalesi** de bu inkâr üzerine "güzel" bir kurgulamadır.

Peki, bu kurgulamanın aslı nedir? "Haşhaşi" olarak bilinen mezhebin tarihsel planda gerçekliği nedir? Bu sorulara yanıt arayalım.

Muhtar-ül Sakafi ayaklanması ve İsmaililer

Kerbela, resmi İslam'a karşı fıkra ve mezhepleri ateşleyen bir dönüm noktasıdır. Hz. Ali, Kabile döneminin savunucusu olarak İslamiyet'te bir devletleşmeye karşıydı. Ebu Bekir, Ömer ve Osman bu süreçte devletleşmeyi savunmaktaydı. (bkz: Nech'ul Belağâ/Beyan Yayınları)

Bu ayrışma, resmi İslam altında zorla Müslümanlaştırılan toplumlarda da bir değişim yaratmıştır. Bu toplumlar ezilmişliklerinden ve Ali'nin eşitlikçi toplum savunusu nedeniyle taraflarını Ali'den yana belirlediler. Kerbela'nın ardından 685 yılında Kufe'de Muhtar-ül Safaki önderliğindeki Mevali (**Arapça'da ezilmiş, köle anlamına gelen**

Ayaklanması gerçekleştirildi. Muhtar'ın; Ali taraftarı olarak başlattığı bu ayaklanma, kısa bir süre sonra yenilmiş olsa da, bu dinamizm kendini Mısır, Irak, İran ve Suriye'de gösterdi. Özellikle bu bölgelerde merkezi bir otoriteye sahip olan ve merkezi Mısır'da bulunan İsmaililer ve onun kolu olan Nizariler de, bu dinamizmden etkilenerek kendilerine mezhep olarak Şiat-ü Aliliği benimsediler. Bu mezhep İsmaililiğin bağlı olduğu Fatimi halifeliği içinde kısa bir sürede resmileşti ve büyük oranda kendi sistemini yarattı.

Suriye Nizarileri

İslamiyet içinde paylaşımcı bir yapıya sahip olan Şiat mezhebinin, İsmaililer ve onun kolu olan Nizariler içinde eşitlikçi bir anlayışla geliştiğini söylemek mümkün. İnancın siyasal bir hedef olduğu bu süreçte, Suriye Nizarileri oldukça geniş bir alana yayılmış ve ele geçirdikleri bölgelerde paylaşımcı bir toplum hedefiyle Şiat mezhebini yaymışlardır. Bu yaygınlık batılı kraliyetlerin ilgisini çekmiş ve birçok gezginin hedefinde olmuştur.

Bu anlamıyla Nizarilere dair Avrupa kaynaklı birçok bilgi bulunmaktadır. Nizariler ile ilgili ilk yazılı bilgiye, İspanyol haham ve gezgin Tudelalı Benjamin'in seyahatnamesinde rastlanılmaktadır. Benjamin "*İslam dinine inanmayan, Peygamber saydıkları önderlerine adanmışlıkla bağlı, hayatları pahasına kralları öldüren, haşişin adıyla bilinen bir topluluk*"tan bahseder. Germen Kralı Frederick Barbarossa'nın 1175'te Suriye'ye gönderdiği elçisi Gerhard ise Şam, Antakya ve Halep civarındaki dağlarda yaşayan, kendi dillerinde *heysessini* diye anılan topluluğu şu şekilde anlatır.. "*hak hukuk tanımazlar... kendi dinlerine aykırı olarak domuz eti yerler ve anne kız ayrımı yapmadan tüm kadınlarla ilişkiye girerler... Başlarında bir şeyhleri bulunur. Şeyh yüksek bir kalede yaşar ve ailelerinden alın konulan çocuklar yetiştirilmek üzere şeyhin emrine verilir. Bu çocuklara yabancı dil öğretilir ve suikast eğitimi verilir.*" (Haşhaşiler/Kapı Yayınları/ sf:4) Bahsini ettiğimiz bu yazımlar, Nizari İsmaililerin Suriye kolunu anlatmaktadır.

Rojava'da yaşanan süreç devrim midir? -1-

ROJAVA'DA YAŞANAN NEDEN DEVRİMCİ BİR SÜREÇTİR?

Rojava'da yaşanan süreç açık bir şekilde devrimci nitelikli bir süreçtir. Ancak henüz tamamlanmış ve bu karakterini netleştirmiş bir süreç de değildir. Suriye'deki toplumsal karmaşanın bir şekilde yeni bir denge bulduğunda gerek karşı devrimci-gerici Baas rejiminin, gerekse de Arap şovenisti ve ezen ulus egemenliğinin devamından yana olan muhaliflerin daha kapsamlı saldırıları ve yeni bir hukuk oluşturma yaklaşımlarına karşı nasıl bir tavır alacağı süreci belirleyecektir.

Suriye'deki siyasal ve toplumsal durum ve Rojava'da yaşanan süreç ve gerçeklik en genel hatlarıyla böyledir. Bu durumu MLM'ler nasıl bir siyasal ve toplumsal gelişme olarak yorumlamalıdır? Zira bilindiği gibi Rojava'ya önderlik eden PYD, tıpkı ülkemizdeki ulusal hareket gibi demokratik konfederalizmi savunmakta, ulusal sorunda özgürce ayrılma hakkı yani Ulusların Kendi Kaderini Tayin Etme Hakkını (UKKTH) eskimiş bir teori, ulusal sorunun çözümünde geçersiz bir yaklaşım olarak görmektedir. Demokratik Özerklik tezini yani devletsiz yönetimi benimsemektedir. İlhakçı devletin bu özerklik yaklaşımını benimsemesi durumunda sınırların olduğu gibi kalabileceğini, bunun bir sorun olmayacağını savunmaktadır.

UKKTH hemen belirtelim ki ezilen ulusun ayrılıp kendi devletini kurma hakkını elde etmesidir. Ezilen ulusun bu hakkı elde ettikten sonra tercihini ayrılıp ayrılmamadan yana kullanması bunun özerklik, federasyon vs. biçiminde olması ayrı bir meseledir. Ancak ayrılma hakkının bir sözleşme şeklinde gerçekleşmesi ezilen ulusun tam anlamıyla ulusal özgürlüğünü gerçekleştirmesinin yegane ve devrimci temelidir.

Kürt ulusal hareketinin ve PYD'nin bu yaklaşımı benimsemediği, bu bağlamda ulusal sorunun çözümü noktasında reformist bir önderlik çizgisi oluşturduğu bilinmektedir. Ulusal hak mücadelesinde inşa ettiği bu çizgi MLM'ler tarafından dostça eleştirilmekte, ancak onların yürüttüğü mücadelede demokratik ve ilerici karakter taşıması ve belli bir toplumsal ilerlemeyi temsil etmesi açısından desteklenmektedir. Özellikle mücadelesinin "kültürel kişiliksizleştirme ve siyasal köleleştirme" içeren emperyalizmin

bütünlüklü ezilen uluslara yönelik politikasına yönelmesi, ilerici ve güçlü devrimci bir dinamiği taşıması itibarıyla desteklenmektedir. Ancak oluşmuş çizgi esasen ulusal meselenin tam çözümünde devrimci olarak görülmemektedir.

PYD'nin de bu siyasal-ideolojik çizgiyi benimsiyor olması, onun önderlik ettiği Rojava'daki gelişmeleri yorumlama da kimi kafa karışıklıklarına neden olabilmektedir. Yani Rojava'da gerçekleşen sürecin "devrim" olup olmadığına dair tartışmalara yol açmaktadır.

Peki durum nedir? Hemen belirtelim ki Rojava'da yaşanan gelişmeler PYD'nin reformist diye ifade edeceğimiz çizgisine rağmen, onu devrim koşullarının varlığından ve oluşan nesnel durumdan dolayı bir ulusal demokrat devrim sürecine itmiştir. Gerçekleşen şey de bir devrim sürecidir.

Suriye'deki siyasal koşullar ve gelişmeler hem toplumsal açıdan hem de ezilen ulus açısından devrimci durumu en üst seviyede olgunlaştırmıştır. Ezenlerin eskisi gibi yönetemediği ve ezilenlerin de eskisi gibi yönetilmek istemediği koşullar söz konusudur. Yine yaşanan toplumsal karmaşanın yarattığı bir iktidar boşluğu mevcuttur.

Bu nesnel koşullar Rojava'da ulusal demokratik devrimci sürecin de temeli olmaktadır. Önderlik eden hareketin demokratik ve ilerici karakteri, toplumsal tabanın ve geniş yığınların devrimci talep ve istemlerine yanıt verecek bir özelliğe sahiptir. Oluşan koşullar kuşkusuz PYD'yi daha geri bir noktada durmaya mecbur kılmayacak kadar ileridir. PYD bu sürece ayak uydurarak ve bu koşulları değerlendirerek sürece yaklaşma beceri ve dirayetini göstermiştir.

İktidar boşlukları alternatif ve devrimci temelde siyasetten savunmaya,

adaletten kültürel-sosyal ve ekonomik alana, kadın sorununa, eğitim alanına kadar yeni iktidarlar ve halkçı, ulusal özgürlükçü biçimleri hakim hale getirmiştir.

Bu oluşan iktidar biçimi "demokratik özerklik" olarak ifade edilmektedir. Bu yönetim biçimi merkezi ve ezen ulusun geçerli olan iktidar biçiminden köklü şekilde farklıdır. Ezen ulus egemenlerinin koşullardan kaynaklı burada oluşmuş sistem karşısında herhangi bir tahakkümü bulunmamaktadır. Ezen ulus egemenlerinin siyasal, ideolojik, hukuki, askeri, eğitim vs. hiçbir kurumsal egemenlik aracı burada söz konusu değildir. Kurulan yeni sistem bu açıdan tam bir kopuşu içeren niteliklere sahiptir.

ANCAK HENÜZ SON SÖZ SÖYLENMEDİ...

Rojava'da yaşanan sürece "devrim" denmemesi gerektiğini savunanların "soldan" diyebileceğimiz yaklaşımı şudur: "PYD Esad rejimine karşı ayaklanmalar yapıp sokak sokak çatıştı mı? Köyleri, kasabaları, şehirleri Esad rejiminden zorla aldı mı? Rejimin askeri, idari, ekonomik istihbari, eğitim sistemine son verdi mi? Emperyalizme karşı bir karşı koyuşu var mı?" vs. Bu yaklaşımların yüzeysel ve devrime dair yaklaşımda oldukça biçimsel, tek yanlı ve idealist tezler olduğunu söylemeliyiz. Kuşkusuz rejim güçleriyle ifade edilen tarzda bir savaş yürümediği açıktır. (Son günlerde Esad rejimi güçlerinin YPG kontrolündeki noktalara saldırılar düzenlediği yönlü haberlere rastlanmaktadır.) Ancak her devrim süreci farklı biçimlerde hayat bulmuş çelişkilerin üzerinden kendini realize edebilir. Unutmayalım ki Büyük Ekim Devriminde de iktidar ele geçirildiğinde benzer şekilde bir kanlı süreç yaşanmamıştır. Devrim ortaya çıkan çelişki üzerinden oluşmuş boşluğu zapt etmiştir.

Rejimin kurumlarının temizlenmesi ise Rojava'da gerçekleşmiştir. Bu inkar edilemeyecek kadar gerçektir. Halk alternatif bir sistemi büyük bir enerji ile tesis etmiştir. Emperyalizme karşı mücadele noktasındaki yaklaşım ise Suriye açısından içinden geçilen süreçte anlamı olmayan eleştirilerdir. Ancak şunu biliyoruz ki Rojava'yı hiçbir emperyalist güç desteklememektedir. Bir emperyalist güce ekonomik, siyasal ve ideolojik olarak angaje olmamıştır. Tam tersine olası emperyalist müdahale

tehditlerine karşı politik tutumunu karşısında yer alarak ifade etmiştir. Bu anlamda ileri bir noktada durmaktadır. Yani bu bağlamda eleştiriler haksız ve gerçekçilikten uzaktır.

Rojava'da yaşanan süreç açık bir şekilde devrimci nitelikli bir süreçtir. Ancak henüz tamamlanmış ve bu karakterini netleştirmiş bir süreç de değildir. Suriye'deki toplumsal karmaşanın bir şekilde yeni bir denge bulduğunda gerek karşı devrimci-gerici Baas rejiminin, gerekse de Arap şovenisti ve ezen ulus egemenliğinin devamından yana olan muhaliflerin daha kapsamlı saldırıları ve yeni bir hukuk oluşturma yaklaşımlarına karşı nasıl bir tavır alacağı süreci belirleyecektir. Oluşmuş devrimci nitelikli kazanımların ezen ulus egemenleri ile yapacağı yeni sözleşme ve Rojava'nın statüsüne dair tutum, sürecin esas karakterini ortaya koyacaktır.

Zira mevcut durum **fili bir durumdur**. Yani henüz son sözün söylenmediği, son kapışmanın gerçekleşmediği koşullar içinden geçiliyor. Edinilmiş demokratik ulusal kazanımların gerisine düşecek ve özgürce ayrılma hakkının ezen ulus egemenleri tarafından karşılıklı mutabakatla garanti altına alınmasını sağlamayacak her gelişme yaşanan devrimci sürecin gerisine düşmek olur. Zira bu hak garanti altına alınmadan belirlenecek politik tutum kazanımların sürekli olarak ezen ulus tarafından taziyik altına alınması ve altının boşaltılmasına temel oluşturabilir.

Ki Suriye sınırları içinde bir güç kontrolü esasen eline aldığı Rojava'daki kazanımları mevcut haliyle kabule yanaşmayacağı açıktır. Aksi durum eşyanın tabiatına ters olur. Sürecin kaderini böylesi bir kapışma ve tarafların alacağı pozisyon belirleyecektir. Sürecin devrimle sonuçlanıp sonuçlanmayacağını Rojava'da bir devletin kurulup kurulmamasına bağlamadığımızı özellikle belirtelim. Ancak Kürtlerin Suriye egemenlerinden "memnun olmadıkları" anda ayrılma haklarını ellerinde bulunduracak bir sözleşmeye sahip olmalarının gerçek bir devrimci çözümüne içerebileceğini savunuyoruz.

Her şart altında Rojava'da yaşanan gelişmeler ezilen bağımlı Suriye Kürt ulusunun ilerici demokratik kazanımlarıdır ve nerede olunursa olsun devrimciler tarafından her türlü yöntemle desteklenmelidir. Günün enternasyonalist tavrı budur! (Bitti)

"Nihat Konak için adalet!"

H. Merkezi: 1998'den bu yana hapis-hanede tutulan tutsak Partizan **Nihat Konak**'ın, kendisine yönelik soruşturma ile ilgili verdiği dilekçenin kaybolması, geçtiğimiz yıl Aralık ayında tahliye olması beklenen Konak'ın infazının yanmasına neden olmuş ve tahliyesi

2017'ye ertelenmiştir. Bu hukuksuzluğa karşı ailesi tarafından sosyal medyada **"Nihat Konak için adalet! İmza kampanyasına destek ol!"** kampanyası başlatıldı.

Ailesi tarafından yapılan açıklamada hapishane idaresinin "kaybettiği" dilekçenin akıbeti aktarıldı ve Konak'ın daha önce de hapishane idaresine yö-

nelik "savunma hakkının kısıtlandığı" gerekçesiyle AİHM'e yaptığı başvuru da TC'nin mahkum olduğu hatırlatıldı. **"İtiraz dilekçesinin 'kaybolduğu' bir cezaevinde, dilekçe kaybolduğu için Nihat Konak suçlu ilan ediliyor. Üstelik en doğal hakkı olan itiraz hakkı da böylece elinden alınmış oluyor. Ve bütün bunların faturası, cezaevine değil**

Nihat Konak'a 3 yıl olarak kesiliyor" denilen açıklama, **"Bu hukuksuzluğun bir an önce düzeltilmesi ve Nihat Konak'ın bir an önce cezaevinden çıkarılması gerekmektedir. Tüm demokratik kitle örgütlerini, sendikaları ve tüm yurttaşlarımızı bu adaletsizliği önlemek için destek olmaya çağırıyoruz"** çağrısıyla sona erdi.

TKMP'den çocuk tutsaklar için eylem

Ankara: Sincan Hapishanesi'ndeki çocuk tutsaklara yönelik artan saldırılar 14 Ocak günü **Tecrite Karşı Mücadele Platformu** tarafından, Adalet Bakanlığı Ek Bina önünde yapılan basın açıklamasıyla protesto edildi. Açıklamada hapishanelerde yaşananların, bugün için buz dağının yalnızca görünen yüzü olduğu belirtilerek Adana Pozantı Hapishanesi'nde çocuk tutsaklara yapılanlar hatırlatıldı. Pozantı'dan getirilen çocukların bu sefer de Sincan Hapishanesi'nde işkence ve darba maruz kaldığı ifade edildi.

Hapishanelerde işkence yapan gardiyanların, emir veren müdürlerin görevlerinden alınması, haklarında dava açılması ve teşhir edilmesi; bütün çocuk tutsakların serbest bırakılması istenen açıklama **"Çocuklar bizim kutsal varlığımız ve geleceğimizdir, çocuklara sahip çıkmaya devam edeceğiz"** denilerek sonlandırıldı.

"TMK ve ÖYM, DGM'lerin devamıdır"

Eskişehir: 15 Ocak'ta Eskişehir'de ÖYM ve TMK'nın kaldırılması için Partizan, ESP, Halk Cephesi, BDP ve DHF tarafından ortak bir eylem gerçekleştirildi. Saat 18.00'de Eskişehir İl Sağlık Müdürlüğü önünde toplanan kitle Adalar Migros'a yürüdü ve burada bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Kitle adına açıklamayı **Ahmet Uluçelebi** okudu. Devletin yaptığı yolsuzluklara dikkat çekilen açıklamada; **"Dünyada en fazla siyasi tutsak ve siyasi nedenlerle tutuk edilen avukat ve gazeteciler Türkiye'dedir. Bu tutsaklar TMK ve ÖYM'ler kullanılarak içeride tutulmaktadır. Onların adalet dedikleri 34 Kürt'ü Roboski'de katletmektedir, temel ihtiyaçlarını kendi başına karşılayamayacak olan 150'den fazla hasta tutsağı ölüme mahkum etmektedir. Bugüne kadar tüm muhalif güçleri sindirmek için kullanılan TMK ve ÖYM kaldırılmalıdır... F tipi hücrelerde ÖYM ve TMK kullanılarak tutulan devrimci tutsaklar serbest bırakılmalıdır"** denildi.

Gazi'de gazete dağıtımı

Gazi Mahallesi: Bu haftaki sayımızın dağıtımını **Cadde boyu, Dörtüol, Son Durak** gibi yerlerde yaptık, ancak bu yerlerin dışında; "kentsel dönüşüm" planlarının hayata geçirilmesi istenen **Sekizevler** ve **Mezarlık Mahalleri**'nde de dağıtımlar gerçekleştirdik. Ayrıca Hrant Dink'in katledilişinin 7. yıldönümü dolayısıyla hazırlamış olduğumuz ozalitleri mahalle geneline yapıştırdık.

Dört bir yanda "#internetimedokunma!"

H. Merkezi: Devletin, "baş belası" olarak adlandırdığı ve halkın muhalefetini örgütleyebilmesi için bir mecra olarak kullandığı sosyal medyaya yönelik sansür yasası hazırlanmasına karşı uzun süredir örgütlenen eylemler gerçekte.

Devletin kendi kontrolünde tutabildiği medyanın söylediği yalanların artık farkına varan halk, bu yolla hem devrimci basına yüzünü dönerken hem de kendi alternatif medya iletişim ağını kurabilmeye başladı. Bu durumun ciddi tehlike olduğunu düşünen devlet de çareyi, gelenek haline getirdiği sansürde buldu. Torba yasa kapsamına alınan yasa tasarısına karşı halk, yine sosyal medya üzerinden eylemler örgütleyerek kendi sözünü söyledi.

İstanbul

Sansür, Taksim Meydanı ve İstiklal Caddesi'nde toplanan yüzlerce kişi tarafından protesto edildi. Polis kitleye biber gazı ve tazyikli su ile saldırdı. Polis saldırısı sonrasında kitle Siraselviler Caddesi'ne çekildi. Ardından Galatasaray Lisesi önünde toplanan kitleye polis tekrar saldırdı. Eylemde, çok sayıda gözaltı oldu.

İzmir

Sevinç Pastanesi önünde bir araya gelen yüzlerce kişi Kıbrıs Şehitlerine doğru yürüyüşe geçti. İçlerinde **HDP, Partizan, YDG, SDP, Halkevi, Mücadele Birliği** gibi pek çok devrimci ve demokrat kurumun yer aldığı eylemde oldukça coşkulu ve renkli sahneler ya-

şandı. **"İnternete değil, AKP'ye sansür"**, **"Hükümet istifa"**, **"Bu daha başlangıç mücadeleye devam"**, **"Her yer yolsuzluk her yer rüşvet"** vb. sloganlar eşliğinde yürüyen kitle sahilde yaptığı yürüyüşün ardından yeniden Sevinç Pastanesi önüne geldi. Burada Anarşistler tarafından Starbucks'ın kapısı kullanılmaz hale getirildi.

YDG'nin **"Google AKP: Bunu mu demek istediniz: yalan, rüşvet"**, **"Google R.Tayyip Erdoğan: Bunu demek istediniz: Adolf Hitler"**, **"Biji sosyal medya"** vb. yazılı dövizleri kitle tarafından oldukça ilgi çekti. Partizan ise alternatif medya mesajı vermek için Özgür Gelecek gazetesi ile eylemde yer aldı.

Bursa

Yüzlerce kişi yasaklı Heykel Meydanı'na çıkarak, **"Sansüre lanet, yaşasın özgürlük"** vb. dövizleri taşıdı. Eylem sırasında sivil polisin saldırganlığı oldu ve kitle yanıt verince kısa süreli bir arbede yaşandı. **"Katil polis, hesap verecek"**, **"Ali'nin katilleri, yıldırılmaz bizleri"** sloganları atıldı. Özellikle polisle yaşanan gerilimin ardından alandaki coşkunun düzeyi artarken, polis de çevik kuvvet takviyesi yaptı. Eylem esnasında, Taksim'deki polis saldırısı haberi üzerine, **"Her yer Taksim, her yer direniş"**, **"Bu daha başlangıç, mücadeleye devam"** sloganları ile eylem oturma eylemi biçiminde sürdürüldü.

Mersin

Forum önünde toplanan kitle, **"İnternete dokunma"** pankartı açarak Forum içinden yürüyüş gerçekleştirdi. Yürüyüş esnasında polis, kitlenin çevre yoluna geçmemesi için barikat kurarken kitle yürüyüşünü Forum önünde sonlandırdı. **"Hükümet istifa"**, **"Bu daha başlangıç, mücadeleye devam"** sloganlarının atıldığı eyleme **HDK** de destek verdi.

Antalya

Cumhuriyet Meydanı'nda toplanan kit-

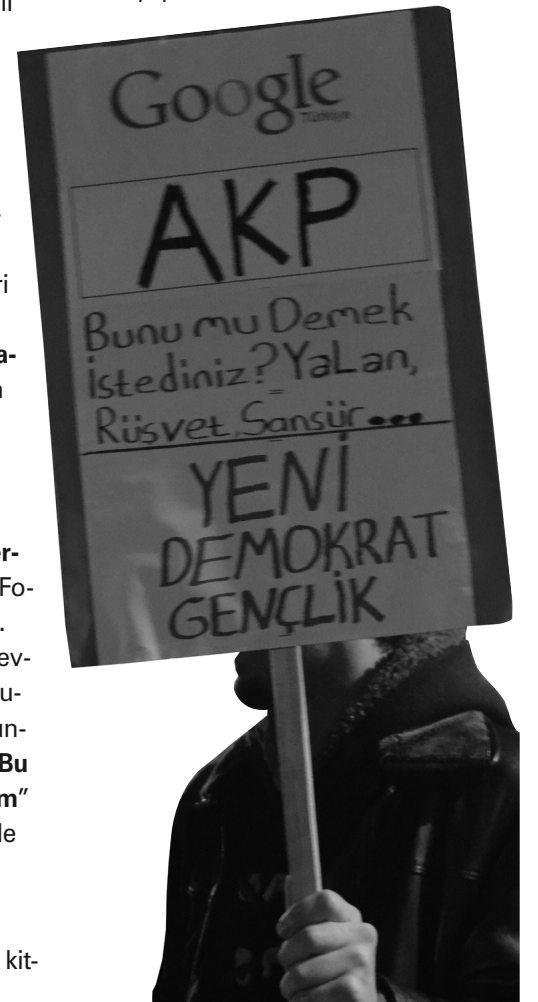
le, **"Faşizme karşı omuz omuza"**, **"Her yer Taksim, her yer direniş"** sloganları atarken bir kişinin elindeki **"Allah onların Server'larına virüsler salsın"** yazılı döviz dikkat çekti. Attalos Heykeli'ne yürüyen gruba **Solaçık** isimli Fenerbahçeli taraftar grubu da destek verdi. Megafonu ellerine alarak düşüncelerini paylaşan vatandaşlardan biri **"İnternetin parasını ben ödüyorum, iktidar hangi web sayfasına gireceğime karışamaz"** dedi.

Ankara

Bir araya gelen yaklaşık 500 kişilik kitle, internete konulmak istenen sansüre karşı tepkisini dile getirdi. Kitle sık sık **"Hükümet istifa"** sloganı attı.

Samsun

Öğretmen Evi önünde yürüyüşe geçen kalabalık, sloganlar eşliğinde Çiftlik Caddesi'ni trafiğe kapatarak yürüdü. **"Sansürsüz internet, AKP'siz Türkiye"**, **"Yolsuzluğunuzu sansürleyemezsiniz"** sloganları atan eylemciler adına **Ezgi Özdemir** bir basın açıklaması yaptı.

Gülsuyu Mahallesi'nde ozalit çalışması

Gülsuyu: Gülsuyu ve Gülsuyu Mahalleleri'nde 17 Ocak günü ozalit çalışması ve gazete dağıtımı yapıldı. Türkçe, Kürtçe ve Ermenice **"Devrim şehitleri ölüm-**

süzdür" yazan ve Hrant Dink'in resminin de olduğu **"Devrim şehitlerini anıyor, sahipleniyoruz"** ozalitleri mahallenin merkezi noktalarına yapıştırıldı. Ardından

Gülsuyu, Gülsuyu ve Maltepe Merkez bölgelerine gazete dağıtımı yapıldı. Gazete dağıtımı sırasında polis gazete dağıtımını yapan Özgür Gelecek okurlarının üzerinde psikolojik baskı oluşturmaya çalıştı.

Erzincan Gezi davasında duyarlılık çağrısı

H. Merkezi: Gezi İsyanı'nın ardından "cadı avı" başlatan devletin operasyon yaptığı bölgelerden biri de Erzingan oldu. 25 Haziran günü yapılan operasyonda gazetemiz Özgür Gelecek'in bürosu basıldı. Erzingan muhabirimiz **Çetin Kirsiz**'in de aralarında bulunduğu 7 okurumuz tutuklandı. Aradan geçen 6 ay boyunca ne yapılan bu baskının ne

de okurlarımızın tutuklanmasının nedenlerini öğrenebildik! Elbette biliyorduk, bu operasyona sebep olanın milyonlarca insanı sokağa döken Gezi İsyanı'ndan ve bu isyanda halkın yanındaki devrimcilerden duyulan rahatsızlık olduğunu... Ama "hukuksal altyapısını" nasıl hazırlamışlardı, onu merak ediyorduk. 6 ay sonra, Ocak ayı başında Erzingan Gezi davasının iddianamesi hazırlandı ve dava üzerindeki

gizlilik kararı kaldırıldı. Karşımıza cebrut devletin o bildiğimiz yüzü çıktı. Gezi İsyanı'na katılmak bir yana, 1 Mayıs'ta, Roboski anmalarına katılmak bile "suç delili" olarak görülmüş! İddianamenin açıklanmasının ardından gazetemize bir mektup gönderen Erzincan Gezi tutsakları, 10 Şubat Pazartesi günü, saat 09.00'da Erzurum Adliyesi'nde görülecek davaya duyarlılık çağrısında bulundular.

Nazımiye'de belediye başkan adayı tanıtımı

H. Merkezi: 12 Ocak günü erken saatlerde esnaf ve kahveler dolaşarak halk Nazımiye Meydanı'nda gerçekleştirilecek tanıtım toplantısına davet edildi. Meydanda yapılan toplantıda bağımsız aday **Özkan Arslan** yaptığı konuşmada "Değerli Nazımiye halkı; 90 yıldır ilçemizde birileri halkımızı aşiretlere ayırarak düzen partilerini yüceltmiş, burada kendi çıkarı için kullanmış, bölmüş, parçalamıştır. Areyizler de, Kureyşanlılar da, Şıxmamedizler de, Kar-sanlılar da, Alanlılar da, Lolanlılar da ve daha sayamadığımız tüm aşiretler bizim halkımızdır. Devlet 38'de hiçbir aşirete bakmaksızın hepimizi katletti" diyerek dayanışma çağrısı yaptı. Düzen partilerine oy verilirse bölgenin kalkınacağı söylenmesine rağmen verilen sözlerin hiçbirinin yerine gelmediğini hatırlatan Özkan, "Dersim'in geleceği barajlar, kalekollar ve daha onlarca tehlikeyle karşı karşıyadır. Dilimiz yok olmakta, inanç merkezlerimiz, köylerimiz sulara gömülmektedir. Kadastroyla halkımız birbirine düşürülüp tarihinde hiç görmediği kadar mahkemelere sürüklendi.

Dersim'in o güzel kültürünü yeniden oluşturup halkımızı bu duruma düşürmekten kurtaracağız" diyerek, halkı Nazımiye'de yerel yönetimi birlikte kurmaya çağırdı.

Partizan yerel seçimleri tartıştı

İstanbul: 2014 yerel seçimlerine ilişkin Partizan'ın seçim tavrı 18 Ocak günü Sarıgazi'de **Munzur Kültür Derneği**'nde gerçekleştirilen bir toplantıyla tartışıldı. Toplantıda ilk olarak Partizan'ın seçim tavrına ilişkin kısa bir özetleme yapıldı. Yapılan aktarımlarda Gezi İsyanı'nın öğrettikleri ve bu doğrultuda bir seçim sürecine girdiğimiz aktarımı yapıldı.

Toplantıda genel olarak seçim tavrına ilişkin oluşan kafa karışıklıkları veya soru işaretleri, yapılan tartışmalarla giderilmeye çalışıldı. Yerel yönetimlere ilişkin bakış açımızın yanı sıra Dersim-Nazımiye özgünlüğünde yaşanan adaylık tartışmalarına ilişkin de aktarımlar yapıldı. Devletin yerel yönetimlerin yerelleri merkeze bağlayarak neo-liberal ekonomi politikalarını daha rahat uygulamaya çalıştığına ve buradan doğru sömürüyü derinleştirdiğine, doğrudan demokrasinin, kitlelerin temel hak ve özgürlüklerinin gasp edildiğine değinildi.

Öte yandan seçimlerde HDK/P'ye ve HDP'nin adaylarına yaklaşım tavrımız da tartışıldı. Bu konuda Ulusal Hareket'in son dönemlerde (Reyhanlı, Gezi, yolsuzluk, Ermeni ve Rum lobisi vb.) yaptığı açıklamaların da HDK/P'ye olan önyargıyı beslediğine değinildi.

Bu konuda 2 noktaya vurgu yapıldı. **İlki**, Ulusal Hareket'in salt bu bakış açısından doğru Kürt halkı ile ilişkilene konusunda atılan adımların mahkum edilmesi gerektiği vurgusu oldu. **İkincisi** ise bu önyargının temelini oluşturan Kürt meselesine yaklaşımımızdaki şovenizm algısına dikkat etmek ve bu süreçte içimizdeki şovenizmle daha fazla mücadele etmek gerekliliği idi.

"Kimin için çalışacağız?"

Seçimlere ilişkin bakış açımız da tartışıldı. Demokratik halk devriminin propagandasını esas alacağımız bu yerel seçimlerde yerel ve güncel politik gündemleri aktarmada ve devlet gerçeğini teşhir etmede kullanacağımız argümanlar tartışıldı. Bu konu ekseninde yürüteceğimiz kitle faaliyetlerinde gelenek edinilmiş ayrıntıların giderilmesi ve yeniliklerin yaratılması hususunda bir sıçrama tahtası olacağı da vurgulandı. Böylesi bir çalışmanın sağlamlasının ancak kitle iletişim araçlarını güçlendirdiğimiz ve kitleleri bu oranda seferber ettiğimiz oranda olacağını tartıştık.

Bu bölümde yapılan tartışmalardan biri de "seçimlerde yapacağımız çalışmanın kime yarayacağı" konusunda ya-

şanan çelişkiler üzerine oldu. HDP bürolarında vereceğimiz emeğin kime yarayacağından okurlarımızdan "oy istemeye" gitmenin yaratacağı kafa karışıklığına kadar belli endişeler dile getirildi.

Ancak tam da bu noktada öznenin bizler olduğu vurgulandı. Okurlarımızdan ve daha geniş bir çevreyle ilişkilenererek herkesten oy isteyeceğimiz, ancak bunu yaparken aynı zamanda DHD propagandası yapma zemini bulacağımızdan, bunun devrimci tarza çevirmenin ve örgütlenmeler yaratmasının bizim elimizde olduğu belirtildi. "Kimin için çalışacağız" açıldı. Devrimci mücadelenin yükselmesi, daha geniş kitlelerin örgütlenmesi ve devrimci-demokratik kamuoyunun dayanışma ortamının gelişmesi için çalışacağız.

Yerel seçimler boyunca takvimsel olarak önümüzde duran 2 Şubat Şehitler anması, 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü, 21 Mart Newroz gibi gündemlerin çalışmalarımıza güç katacağı da ifade edildi. Toplantı **23 Şubat**'ta yerel seçimler konulu kamuoyuna açık bir panelin gerçekleştirileceği ve bu konuyla ilgili çeşitli çağrı materyallerinin hazırlanacağı da ifade edilerek toplantı sonlandırıldı.

Kimin için çalışacağız" açıldı.

Devrimci mücadelenin yükselmesi, daha geniş kitlelerin örgütlenmesi ve devrimci-demokratik kamuoyunun dayanışma ortamının gelişmesi için çalışacağız.

Dersim'de yerel seçim toplantısı

Dersim: İkincisi yapılan Dersim yerel seçim komisyonu toplantısı, 19 Ocak günü gerçekleşti. Yerel seçimlere biçtiğimiz misyon ve çalışma tarzımızı belirleyen etmenlerin tekrarlanması ile başlayan toplantıda tartışmalardan çıkan sonuçların asgari düzeyde belirli sonuçlar verdiği kanısına varıldı.

Partizan'ın seçimler için yaptığı açıklamanın ışığında yürütülecek olan yerel seçim çalışmalarında Dersim önemli bir ayağı oluşturuyor. HDP ve BDP'nin desteklenmesinin yanında ilk defa belediye başkanı adayı olarak isim belirleyip aktif destekleyicisi olacağımız Dersim'de, yerel seçimlerin geniş kitleye gitmek, ajitasyon propaganda yapmak için en uygun zaman olduğu, çünkü kitlelerin ilgisinin politikaya daha fazla olduğu zamanlar olarak tespit edildi. Bu sebeple geniş kitleye Demokratik Halk Devrimi propagandası yapmak ve sistemi teşhir etmenin önemli olduğu ancak bu şekilde yerel seçim çalışmalarında kazanım elde edebileceğimiz üzerinde duruldu. Sistemin bize dayattığı sandığın sorunların çözümü olmadığı, gerçek kurtuluş ve temel özgürlüklerin kazanılmasında avantaja dönüştürülerek süreçten kazançlı çıkacağımızın bilincinde çalışma yürütmemiz gerektiği vurgulandı.

Seçimlere komisyonlar tarzında hazırlanmanın yanında, zaman zaman kitlesele çalışmalar yürütülebileceği, önümüzdeki günlerde etkinlikler ve çalışmalar yapılabileceği konuşuldu. Kitlenin katılabileceği geniş bir toplantı yapmanın gerekliliğinden yola çıkarak 25 Ocak'ta bir toplantı planlandı. Özgür Gelecek gazetesinde yayımlanan "**Yerel Seçimlerde; Kopuş ve Kurtuluş**"un okunmasının ardından toplantı sonlandırıldı.

Haftalık özgür gelecek Pêşeroja Azad

Umüt Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. / YAYGIN SÜRELİ ISSN: 1307-878X
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven
San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayimcilik2007@hotmail.com

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 484 72 83
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 555 11 44
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 32 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 2 No: 8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

“BURADAYIZ AHPARİG!” 7. YIL

Zamanın, 2007 kışının 19 Ocak'ını getirdiği gün Agos'un önüne yığıldı Hrant... Katil büyümüşü, kendinden öncekiler nasıl bir "gurur" duygusu yaşadıysa aynısını yaşayarak basmıştı tetiğe. 12 yaşındaki Uğur'un bedenine 13 kurşunu nasıl bir gururla sıkıysa, Ceylan'ın küçücük bedenini paramparça ederken nasıl bir gurur hissettiyse askerler, Hrant'ı da öyle vurdular... Yüzyıllardır Ermenileri katledenler, zulmedenler nasıl bir gurur yaşadıysa o gün aynı gururu yaşadı "kahraman". Armenak Bakır'ı nasıl katlettiyse düşman, yine Armenak'ın can dostu Hrant'ı öyle katletti.

Roboski'ye bombalar yağdıran, Sivas'ta canlarımızı yakan katiller nasıl gururlandıysa, aynı gururu yaşadı Ogün Samast o gün. Ethem'i nasıl vurduysa Şahbaz, Ali İsmail'e nasıl kıydıysa katiller o gün aynı gururu yaşadı katil...

Katillerin "babası" devletti. Bütün katillere emir veren, kollayan, aklayan oydu. Ki bütün katiller onun için vuruyordu. Devletin halka rağmen varlığını sürdürebilmesi için yapmayacağı şey yoktu, yapmadığı şey de kalmamıştı... Devletin, hükümette hangi partinin olduğuna bakmaksızın katliam yapmadığı hiçbir dönemi olmamıştır.

“Yalan söylüyorsunuz” diye egemenlere, “yanlış anlıyorsunuz” diye de ezilenlere seslendi...

İşte böyle bir devlet gerçekliğinde, halka reva görülen bu baskı ortamında Ermeni kimliğini sahiplenmeyi ve tarihsel gerçekleri bütün insani değerleri kuşanarak anlatmayı görev bildi Hrant... İşte böyle bir zulmün orta yerinde “yalan söylüyorsunuz” diye egemenlere, “yanlış anlıyorsunuz” diye de ezilenlere seslendi... Gazeteciliğin onursuz yapılamayacağını, bu ülkede güvercin terdirginliğinde olursa dahi gerçekleri anlatmanın önemini gösterdi, ayakkabısındaki deliğe inat yürümeye devam ederek...

Hrant'ın katledilmesinin ardından geçen 7 yılda davada hiçbir ilerleme olmadı. Katil Ogün Samast'a hapis hane de paşalar gibi bakıldı. 50 kiloda hapse giren bir katilden 100 kiloluk bir “tosun” yaratıldı. Devleti arkasına alan bu katilin, yüzünde her daim kirli ve alaycı bir gülümseme vardı. Diğer katil Yasin Hayal, götürüldüğü Tekirdağ 1 No'lu F Tipi Hapishane'de devrimci tutsaklar tarafından görüldüğü her yerde hak ettiği müdahaleyi gördü. Onunla aynı havayı soluyarak zehirlenmek istemeyen devrimci tutsaklar, darp edilerek hücrelerinden zorla başka hücrelere götürüldüler. Hayal bu süreç boyunca, “paşalar” gibi

bakılmaya devam edildi/ediliyor. Son olarak geçtiğimiz günlerde Trabzon'da tutuklanan Yasin Hayal'ın kardeşi Osman Hayal ve Zeynel Abidin Yavuz isimli kiralık tetikçiler ise birkaç gün içerisinde tekrar bırakıldılar.

Katilin devlet olduğunu biliyoruz, yargısını da meclisini de iyi tanıyoruz. Yüzyıllardır katledilenlerin, tecavüz ve işkence edilenlerin görgü tanığıyız. Halkız, iki güzel Ermeni insanı Armenak Bakır ve Hrant başta olmak üzere bütün yitirdiklerimizin hesabını soracağız!

İstanbul

Hrant Dink'i anmak amacıyla Taksim'de toplanan kitle Agos Gazetesi önüne kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi. Binlerin katılım gösterdiği anma yürüyüşünde devlete duyulan öfkeyle “Hepimiz Hrant'ız, hepimiz Ermeniyiz”, “Biz bitti demeden bu dava bitmez”, “Katilleri koruyanlar cinayete ortaktır” sloganlarının atıldığı yürüyüş sırasında Osmanbey'de bulunan Ergenekon Caddesi'nin tabelası değiştirilerek, “Hrant Dink Caddesi” yapıldı. Eylemin en renkli yanlarından birisi de Trabzonspor taraftarlarıydı. “Trabzon faşizme mezar olacak” sloganları ile yürüyüş gerçekleştiren Trabzon taraftarları anmaya katıldı.

Partizan da eyleme kitlesel olarak katılarak “Hrant'ın katili Patron ağa devleti”, “Hepimiz Hrant'ız hepimiz Ermeniyiz”, “Halkımız saflara, hesap sormaya”, “Armenak Bakır ölümsüzdür” sloganlarıyla eyleme katıldı. Binlerce kişinin Agos gazetesi önüne gelmesi ile yürüyüş sona erdi. Polisin yer yer provokasyon girişimlerine karşın kitle soğukkanlı bir şekilde anmayı gerçekleştirdi.

Sarıgazi

Hrant Dink Sarıgazi'de kitlesel bir yürüyüşle anıldı. Vatan İlköğretim Okulu

önünde bir araya gelen kitle, sloganlarla Demokrasi Caddesi kadar bir yürüyüş gerçekleştirdi. Sarıgazi Dayanışması'nın örgütlediği eylemde kitlesellik dikkat çekti. Proletarya Partisi tarafından Ocak ayının son haftasının devrim ve komünizm şehitlerini anma haftası ilan edilmesi vesilesi ile eylemde Proletarya Partisinin şehit düşmüş kadro ve militanlarının da resmi taşıdı.

Sarıgazi halkının alkış ve sloganlarla destek verdiği eylemde sıklıkla, “Faşizme inat, Kardeşimsin Hrant”, “Hrant'ın katili faşist devlettir”, “Hepimiz Hrant'ız Hepimiz Ermeniyiz” sloganları atıldı.

İzmir

DİSK, KESK ve TMMOB'un çağrısıyla bir araya gelen İzmir Emek ve Demokrasi güçleri Hrant Dink'i anmak ve katledilmesini protesto etmek için sokağa çıktı.

Hrant Dink'in faşist TC devleti tarafından katledilişinin 7. yılında Alsancak Gar'da toplanan kitle “Dünden bugüne hukuksuzluk AKP ile sürüyor. Hrant'ın katili faşist devlet!” yazılı ortak pankart arkasında Kıbrıs Şehitleri Caddesi'ne doğru yürüdü.

Partizan, ESP, Kaldıraç, ÖDP gibi devrimci, ilerici kurumların yanı sıra İzmir LGBTİ İnsiyatifi “Nefret öldürür” şiarıyla eylemdeki yerini aldı. Partizan “Armenak Bakır'dan Hrant'a katil devlet hesap verecek”, “Hrant'ın katili patron ağa devleti”, “MENK POLORYS HAY ENK” vb. yazılı dövizleriyle eylemdeki yerini aldı.

Ankara

Hrant Dink, katledilişinin 7. yılında Ankara Dayanışması tarafından örgütlenen bir eylemle anıldı. Saat 15.00'de kitlenin Güvenpark'ta toplanmasıyla başlayan eylemde “Faşizme inat, kardeşimsin Hrant” şiarı dillendirildi.

Eylem sırasında Türkçe, Kürtçe ve Ermenice Hrant Dink'i

anan ve katliamı protesto eden dövizlerin yanı sıra Ankara Dayanışması imzalı “Faşizme inat kardeşimsin Hrant” ve yine Türkçe, Kürtçe, Ermenice “Yaşasın halkların kardeşliği” yazan ozaltiler açıldı. Çok sayıda devrimci, demokratik kurumun katıldığı eylemde Partizan ve YDG de yerini aldı.

Dayanışma adına yapılan açıklamada sistemin emekçi ve ezilenlerin kanıyla beslendiği belirtilerek, “Hrant Dink tarihsel gerçeklikleri söylemekten geri durmadı. O şimdi yok, dostları ve yoldaşları olarak biz varız” denildi.

Bursa

Hrant'ın arkadaşları Bursa'da gerçekleştirdikleri yürüyüş ile “Adalet yerini bulmadan, biz bitti demeden bu dava bitmeyecek” dediler. 19 Ocak günü Setbaşı'nda toplanan kitle, Buradan “Buradayız Ahparig! 4.5.6.7 Yıl” yazılı pankart açarak, Kent Müzesine kadar, “Hrant için, adalet için buradayız”, “Türk, Kürt, Ermeni; yaşasın halkların kardeşliği”, “Faşizme karşı omuz omuza”, “Hrant'ın katili patron ağa devleti” vb. sloganlar yürüyüş boyunca atıldı.

